MSS No. 497 Subject Gita

Name of MSS Gita

Author

Period Folios 141

Script Gurmukhi Source Prithipal Singh Jawa, Jalandhar

Missing Folios

Gita Shastra, Shri Mukh Vak.

Panj. Ms. 181.4		
G536		ਗੀਤਾ ੭੧ ਪਤਰੇ॥ ਲ० ਤ० ਦ ੨੦ ਪ੦ਪ੦
497-Ms		
		ਚ०ਲ०

੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ

ਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਨਮਃ॥

ਅਥਗੀਤਾਸਾਸਤ੍ਰਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ੍ਯਲਿਖ੍ਯ

ਤੇ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਗਤਿਬੀਧੂਜੋਤੀਸਰੂਪਜੀ

ਅਕੀਜਾਨਨਹਾਰਿ॥ ਹਰਿਜਸਜਾਧਨਅ

ਝਿਓਦਾਸਪ੍ਰਭੂਕੇਦੁਆਰਿ॥੧॥ ਜੋਅ
ਰਜਨਭੁਗਤੋਕੇਭਗਵਾਨਨੇਗੀਤਾਗਯਾਨ
ਦੀਆਹੈ ਜੋਭਾਖਾਵਿਚਤ੍ਰਿਖਯਾਮੁਝਕੋਮਿ
ਲੇ ਹੇਤੈਭੁਜਨਹੇਭਗਵਾਨਿਸੋਕਿਜੋਰਦਾਸ
ਮੰਗਾਵਦਾਹੈ।ਹੇਪ੍ਰਭੋਗੀਤਾਗਯਾਨਕਾਉਚਾਰ
ਨਾਜਿਸਕੇਸਮਝੇਪਾਹਿਚਾਨਲੈਤੇਪੂਰਨ

ਬ੍ਰਹਮਕੋਪਾਇਤਾਹੈ॥ਹੇਪ੍ਰਭੋਆਪਕੇਚਰਨੋ
ਕੀਸਰਨਹਾਂ॥ਪਰਮਪਰਬੀਨਜੋਆਪਹੋ
ਸੋਹਮਆਪਕੀਸਰਨੀਪੜੇਹਾਂ॥ਕਿਸੋਰ
ਦਾਸਅਰੁਕ੍ਰਿਜਨਜੋਦੀਨਹੈਂਅਰਗਰੀਬ
ਹੈਂਅਰਆਪਕੈਸੇਹੋਸਰਬਜਿਤੋਕੀਬੇਨਤੀ
ਕੋਮਾਨਲੇਤੇਹੈਂ॥ਹੇਕਮਲਾਬਲਭਹੇਕਮ
ਲਮੁਖਿਹੇਕੇਸਵਹੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਿਬੇਨ
ਤੀਸੁਨਕਰਭਗਵਾਨਨੇਅੰਗੀਕਰਕੀਅ
ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਪਰਧਾਨਨੇ॥ਸੋਬਿਸ

ਨਭੁਗਾਵਾਨਨੇਗੀਤਾਗਾਯਾਨਕੀਆਾਕਿ ੩
ਜੋਦਰਦਾਸਕੋ ਸੋਭੁਗਤਨਮਸਕਾਰਕਰ
ਤਭੁਯਾਗਾਸ੍ਰੀਕਿਰਸਨਕੇਚਰਨਕਮਲੋ
ਪਰਾਜੋਪਾਵਿਤ੍ਰਕਰਨਵਾਲੇਹੈਂ।ਹਰਿਕੇ
ਸੇਤੋਵਾਸਤੇਏਹਗੀਤਾਏਕਹਿਤਾਹੋ।ਓਨ
ਮੋਸ੍ਰੀਕਿਰਸਨਭੁਗਾਵਾਨਜੀਓਅੰਨਮੋ
ਸਿਰੀਨਰਾਇਣਜੀਓਅੰਨਮੋਸ੍ਰੀਜਗ
ਤਨਾਥਸ੍ਵਾਮੀਜੀ।। ਆਗੇਗੀਤਾਕੇਗਯਾਨ
ਕੀਕਥਾਕਾਪਰਾਰੰਭਹੂਆ।। ।। ਜਬਿ

ਕੈਰਵਪਾਂਡਵਮਹਾਂਭਾਰਥਕੇਜੁਧਕੋਚਲੇ।
ਤਬਰਾਜੇਧ੍ਰਿਸਟਰਾਸਟਰਨੇਕਹਯਾ।ਕਿ
ਹਉਭੀਜੁਧਕਾਕਉਤਕਦੇਖਣੇਕੋਚਲੇਹੋ।
ਤਬਸ੍ਰੀਬਿਆਸਦੇਵਜੀਕਹਾ।ਕਿਹੇਰਾਜ
ਤੇਰੇਤੋਨੇਤ੍ਰਨਹੀ।ਨੇਤ੍ਰੋਬਿਨਾਕਿਆਦੇਖੇ
ਗਾ।ਤਬਰਾਜੇਧਿਤ੍ਰਾਸਟਰਕਹਾ।ਕਿ
ਹੇਪਰਭੁਜੀਦੇਖੇਗਾਨਹੀਤੋਸਰਵਣਤੇਕਰੂ
ਗਾ।ਤਬਬਿਆਸਦੇਵਜੀਰਾਜੇਕੋਕਹਾ।
ਕਿਹੇਰਾਜਾਤੇਰਾਜੋਸਾਰਥੀਸੰਜੈਹੈ।ਜੈਸੇ

ਰਾਜਿਖੈਹੋ।ਜੋਕਛੁਮਹਾਂਭ੍ਰਾਰਥਕੇਜੁਧਕੀ ੪
ਲੀਲਾਕੁਰਖੇਤ੍ਰਬਿਖੇਹੋਵੈਗੀ।ਸੋਸੰਜੈਤੂ
ਝੁਕੋਏਈਆਬੈਠੇਹੀਸਰਵਨਕਰਾਵੈਗਾ
ਜਬਸ੍ਰੀਬਿਯਾਸਦੇਵਜੀਕੇਮੁਖਿਕਮਲ
ਸੋਏਹਬਚਨਸਰਵਨਕਰੇ।ਤਬਸੰਜੈ
ਸ੍ਰੀਬਿਯਾਸਜੀਕੇਚਰਨੋਂਪਰਨਮਸਕਾਰ
ਕਰਕੇਹਾਥਜੋੜਬੇਨਤੀਕਰਤਭਇਆ।
ਹੇਪਰਭੁਜੀ।ਮਹਾਂਭ੍ਰਾਰਥਕੇਜੁਧਕਾਚਰਿ
ਤ੍ਰਕੁਰਖੇਤ੍ਰਬਿਖੇਹੋਇਗਾ।ਅਰੁਹਉਭੀਈ

ਗਾਂਹਸਤਨਾਪੁਰਵਿਖੇਹੋਊਗਾ।ਅਰੁਆਪ
ਜੋਆਗਿਆਕਰੀਹੈ ਕਿਹੈਰਾਜਾ ਤੁਝਕੋਈ
ਹਾਂਬੈਠੇਹੀ ਜੁਧਕਾ ਕਉਤਕ ਜੈਸੇ ਕੈਹੋਗਾ
ਸੋਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀਹਉਹਸਤਨਾਪੁਰਮੇਨੁਰਖੇ
ਝਕੀਲੌਂਲਾਕਉਕੈਸੇਜਾਲੋਗਾ।ਅਰ
ਰਾਜਾਕਉਕਿਸਭਾਂਤਕਹੋਗਾ।ਜਬਇਸ
ਪਰਕਾਰਜੈਸੇਨੇ ਬਿਆਸਦੇਵਜੀਕੋਇਹ
ਮਾਨਿਬੇਨਤੀਕਰੀ।ਤਬਬਯਾਸਦੇਵਜੀ
ਤਬਬਯਾਸਦੇਵਜੀਪਰਸਿੰਨਹੋਕਰ ਸੀ

ਜੈਕੋਇਹਬਚਨਕਹਾ।ਕਿਹੇਸ੍ਰੀਜੇਮੇਰੀ ੫
ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਝੈਸਭੁਦਿਖਾਈਦੇਵੇਗਾ।ਅ
ਰਥੁ/ਪਿਕੇਨੇਤ੍ਰਹੁਕਰਸਮਝੋਗੇਭੀਜਬਿ
ਬਿਯਾਸਜੀਨੇਸ੍ਰੀਜੈਕੋਇਹਵਰਦੀਆ।।
ਤਿਸੀਸਮੇਸ੍ਰੀਜੈਕੋਦਿਬ੍ਯਾਦ੍ਰਿਸਟਭਈ।।ਅ
ਰੁਥੁਪਭੀ।ਤਿਨਕੀਦਿਬਭਈ।। ਅਥਮਹਾਂ
ਭਾਰਥਕਾਕਉਤਕਕਹਿਤੇਹੈਸੁਸ੍ਲੋ।। ।।
ਸਾਤਖੂਹਣੀਸੈਨਾਪਾਂਡਵੇਕੀ।ਅਠਯਾਰ ੦
ਖੂਹਣੀਸੈਨਾਧਰਿਸਟਰਾਸਟਰਕੇਪੁਤ੍ਰ

ਕੈਰੋਕੀਝੈਹਦੋਨੋਸੈਨਾਇਕਠੀਹੋਕਰ।ਕੁਰ
ਖੇਤ੍ਰਪਰਜਾਇਇਕਤ੍ਰਭੁਈ।। ਅਬਰਾਜਾ
ਧਿਰਤਰਾਸਟ੍ਰਸੰਜੈਕੋਪੂਛਤੈਹੈ।। ।।
ਧਿਰਸਟ੍ਰਰਾਸਟ੍ਰੋਵਾਚ।। ਹੇਸੰਜੈਧਰਮਕਾ
ਖੇਤ੍ਰਜੋਹੈ।ਕੁਰਖੇਤ੍ਰ।ਤਿਸਵਿਖੈਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰ
ਅਰਪੰਡਕੇਪੁਤ੍ਰਤਿਨਹੁਕਿਆਕੀਆਸੋ
ਮੁਝਕੋਕਹੁ।ਰਾਜਾਕਾਬਚਨਸੁਨਕਰਿ
ਸੰਜੈਬੋਲਤਭੁਇਆ।। ਸੰਜਿਓਵਾਚ।। ਕਿ
ਹੇਰਾਜਾਜੀਤੇਰਾਪੁਤ੍ਰਜੋਹੈਦੁਰਜੋਧਨਤਿਸ

ਨੇਪਾਂਡਵਉਕੀਸੈਨਾਦੇਖੀ।।ਜੋਕੈਸੀਹੈਸੈਨ ੮)
ਭੁਲੀਭਾਂਤਿਜਿਸਕੀਪੰਕਤੀਬਣੀਹੈ।।ਤਿ
ਸਪਾਂਡਵੋਕੀਸੈਨਾਦੇਖਕਰਿ।।ਰਾਜਾਦੁਰ
ਜੋਧਨਆਪਨੇਗੁਰੂਦੇਵਦ੍ਰੋਣਾਚਾਰਜ
ਕੇਨਿਕਟਿਜਾਕਰਿ।।ਇਹਬੇਨਤੀਕਰਾਤਿ
ਭੁਯਾਹੇਅਚਾਰਜਜੀ।।ਦੇਖੋਤਾਂਪਾਂਡਵ
ਉਕੀਸੈਨਾਕੈਸੀਭੁਲੀਭਾਂਤਪੰਕਤੀਬਲ
ਤੀਭੁਈਹੈ।।ਅਰਦ੍ਰੋਪਦਕਾਪੁਤ੍ਰਧਰਿ
ਸਟਦੁਮਨਜੋਤੁਮਾਰਾਸਿਖਹੈ।।ਕੈਸਾ

ਬੂਧਵਾਨ ਹੈ ॥ ਪਾਂਡਵੋ ਕੀ ਸੈਨਾ ਕੀ ਪੰਕਤੀ
ਕੈਸੀ ਭਿਕੁਲੀ ਭ੍ਰੰਤ ਬਲਾਈ ਹੈ ॥ ਅਰ ਜੋ ਪਾਂ
ਡਵੇਂ ਕੀ ਸੈਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜੇ ਧਾ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇਨ
ਮਦੂਰਜੋਧਨ ਦਰੋਣਾਚਾਰਜ ਕੇ ਸਰਵ
ਣ ਕਰਾਵੈ ਹੈ ॥ ਵਿਸੇਸੈਨਾ ਵਿਖੇ ਬਹੁ ਧਨੁ
ਖੁ ਧਾਰਣ ਹਾਰਾ ਭੀਮਸੈਨ ਅਰੁ ਅਰਜਨ
ਅਰ ਰਾਜਾ ਜੁਜਧਾਨਾ ॥ ਅਰ ਰਾਜਾ ਬਰਾ
ਟ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਦੁਰਪਤ ਮਹਾਂਰਥੀ ॥ ਅਰਿ
ਧਰਿਸਟਕੇਤ ਅਰ ਚੇਕਤਾਨਾ ਅਰੁ ਬਡਾ

ਬਲਵਾਨਿ ਕਾਂਸੀਕਾਰਾਜਾ।ਅਰਪ੍ਰਗਜਿ ੭
ਤਾਅਰੁਕੁਤਭੋਜਾ।ਅਰਮਨੁਖੋਵਿਖੇਸਰੇ
ਸਟ ਸਈਬ੍ਰ ਅਰਜੁਧਾਮਨਅਰਕਿਰਤ
ਅਰਬਨ੍ਹਾਂਬਲਵਾਨਉਤਮੋਜਾ।ਅਰਸੁ
ਭਦਰਾਂ ਕਾਪੁੜ ਅਭਿਮਨਅਰ ਦੁਰਪਾਦਿ
ਕੇਬੇਟੇ ਸਭੀਮਹਾਂਰਥੀਹੈ।ਅਬਦੁਰਜੋ
ਧਨਅਪਨੀਸੈਨਕੇਮੁਖਜੋਧਾਓਕੇਨਾਮ
ਅਰਪ੍ਰਮਾਨਸਰਵਣਕਰਾਵੈਹੌ।ਹੇਅਚ
ਰਜਜੀਅਬਜੋਮੇਰੀਸੈਨਾਕੇਮੁਖਜੋਧਾ

ਹੈਂ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਣੋ ਵਿਖੇ ਸਰੇਸਟ ਦ੍ਰੋਣਾਚਾਰਜ
ਜੀ ਅਬ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਸੁਣੋ । ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੌ ਤੁਮ
ਅਰ ਭੀਖਮ ਅਰੁ ਕਰਣੁ ਅਰ ਕ੍ਰਿਪਾਚਾਰਜ
ਅਰ ਸਮਤਿਜੈ ਅਰ ਅਸ੍ਵਥਾਮਾ ਅਰਿ
ਕਿਰਣ ਅਰ ਸੋਮਦਤ ਇਨ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਕਰ
ਔਰ ਭੀ ਜੋਧਾ ਹੈਂ ਸੋ ਕੈਸੇ ਹੈਂ ਜਿਨੋ ਨੇ ਮੇਰੇ
ਨਮਿਤ ਆਪਣਾ ਜੀਵਣਾ ਤਿਆਗ ਦੀਆ ਹੈ
ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਪਰਕਾਰ ਕੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰਨੇ ਹਾ
ਰੇ ਹੈਂ ਅਰ ਜੁਧ ਕਰਨੇ ਕੋ ਬਡੇ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈਂ ।

ਅਰੁਛਤ੍ਰਹੈਂ।ਹਮਾਰੀਸੈਨਾਯਾਰਾਖੂਹ ੮
ਲੀਹੈ।ਅਰਪਾਂਡਵਹੁਕੀਸੈਨਾਥੋੜ੍ਹੀਸਾਤ
ਖੂਹਲੀਹੈਂ।ਅਰਹਮਾਰੀਸੈਨਾਕਾਅਧਿ
ਕਾਰੀਅਰੁਰਖਯਾਕਰਤਾਭੀਖਮਹੈਂ।ਅਰੁ
ਪਾਂਡਵੋਂਕੀਸੈਨਾਕਾਅਧਿਕਾਰੀਰਖਯਾਕਰ
ਤਾਭੀਮਸੈਨਹੈਂ।ਅਰੁਦੁਰਜੋਧਨਅਪਨੀ
ਸੈਨਾਕੋਕਹੈਹੈ।ਜਿਤਨੇਤੁਮਹਮਾਰੀਸੈਨ ੦
ਕੇਲੋਕਹੋ ਸੋ ਸਭੀਭੀਖਮਕੀਰਖਯਾਕਰੋ
ਕਾਹੇਤੇਜਿਤਨੇਸਸਤ੍ਰਆਵਲੇਕੇਮਾਰਰਾ

ਹੈਂ।ਤਨਜਬੁਨਹੁਮਾਰਗਹੁਤੇਭੀਖਮਕੀ
ਰਖਯਾਕੌਰੋਂ।ਦੂਰਜੋਧਨਕੇਮੁਖਤੇਭੀਖ
ਮਤੇਆਦਿਜੋਧਾਥੇਤਿਨਹੁਨੇਏਹਬਚਨਸੁਨ
ਕਰਾ।ਦੂਰਜੋਧਨਕੇਸੁਖਉਪਜਾਵਨਅਰ
ਥਕੈਵੈਰੋਾਵਿਖੇਵਡ੍ਰਾਜੋਹੈਬ੍ਰਿਧਭੀਖਮਪਿ
ਤਾਮੋਸੋਪ੍ਰਿਥਮੈਸਿਘਕੀਨਯਾਈਗਰਜਿ
ਯਾਅਰਗਰਜਕੇਅਪਨਾਪਰਤਾਪਵਾਨਿ
ਸਿਖਬਜਾਇਆ।ਤਿਸਕੇਉਪਰਿਤਾ।ਸਾ
ਰੀਸੈਨਾਦੂਰਜੋਧਨਕੀਨੇਸੈਖਬਜਾਏ॥

ਅਰ ਪਲਵ ਬਜਾਏ॥ ਅਰਦਮਾਮੇ ਅਰ ੬
ਗੋਮੁਖਿ ਇਨਤੇ ਆਦਿ ਲੈਕਾਰਿ ਔਰਭੀ ਬ
ਜੰਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਪਰਕਾਰਕੇ ਬਜਾਏ॥ ਇਕਤ੍ਰਸ
ਰੀ ਸੈਨਨੇ॥ ਤਿਨ ਬਜੰਤ੍ਰਹੁਕਾ ਇਕ ਠਾਹੀ
ਸਬਦ ਹੋਤ ਭਯਾ॥ ਅਬ ਪਾਂਡਵਹੁਕੀ ਸੈਨ
ਕੇ ਬਜੰਤ੍ਰ ਕਹੇ ਹੈਂ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੋ ਤੇ ਜਿ ਸਰਬ ਪਾਰ
ਥੀ ਕਰਿ ਸਨ ਭਗਵਾਨਿ ਜੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨ
ਹੈਂ॥ ਤਿਸ ਅਰ ਜਨ ਕੇ ਰਥ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਹੇ ਹੈ
ਤੀਨੋ ਹੀ ਭਵਨ ਲੋਮੇ ਸਰੇਸਟ ਜੋ ਹੈ ਰਥ ਤਿਸ

ਬੇਤ੍ਰਰਥਕੀਸਾਰੀਸਿਮਗਰੀਕਿਧਨਕੀ
ਹੈ॥ਅਰਨਨਾਪਰਕਾਰਕੇਤਿਸਮੇਰਤਨ
ਜਨੂਤਹੈਂ॥ਜੈਸੇਵ੍ਰਖਾਰੁਤਕਾਮੇਘਗਰ
ਜੈਹੈਂਤੈਸੇਹੀਤਿਸਰਥਕੇਪਹੀਏਗਰਜੇਹੈਂ
ਐਸਾਤੇਰਥਹੈਂ॥ਅਬਘੋੜਿਓਂਕੀਸੋਭਾਕ
ਹੈਂ॥ਜੈਸੇਸ੍ਵਾਰਗਊਕਾਦੂਧਹੋਇਹੈ॥ਐਸੇਸਾਤ
ਤਿਨਘੋੜਿਓਂਕਾਰੰਗਹੈ॥ਅਰਜੈਸਾਕਤ
ਕਕਾਫੂਲਿਯਾਹੂਆਕਮਲਹੋਇਹੈ॥ਤੈ
ਸਾਤਿਨੈਂਘੋੜਿਆਂਕਾਸੁੰਦਰਮੁਖਹੈ॥ਅ

ਰਬਹੁਤਸੁੰਦਰਹੈ॥ਗ੍ਰੀਵਾ ਗਰਦਨਜਿ ੧੦
ਨਕੀ॥ਅਰਸੁੰਦਰਹੈਂਕਾਨਜਿਨਕੇਅਰਸੁੰ
ਦਰਹੈਂਪੂੰਛਜਿਨਹੁਕੀ॥ਅਰਸੂਵਰਨਕੇ
ਘੂੰਘਰੂਅਹੁਕੀਜਲਾਸਰੇਬਜੈਹੈਂ॥ਅਰ
ਚਰਨੋਵਿਖੇਨੂਪਰਸੂਵਰਨਕੇਬਾਜੈਹੈ॥
ਏਹੋਤੇਘੋੜਿਅਹੁਕੀਸੋਭਾਕਹੀਹੈ॥ਐਸੇ
ਸੁੰਦਰਰਥਪਰਸਾਰਥੀਕੀਨਾਹਰਭਗਤ
ਵਛਲਜੋਤੀਸਰੂਪਅਨੰਦਮੂਰਤਜੋਹੈਂ॥
ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨਜੀਤਿਬਿਰਾਜਿਆ॥

ਨੇਹੈਂ।ਅਰਜੋਧਾਕੀਬਹਰਅਰਜਨਭ੍ਰਾ
ਤਬਿਰਾਜਮਾਨਹੈ।ਤਿਨਨੇਭੀਦਿਬਸਿਖ
ਬਜਾਏ।ਪ੍ਰਿਥਮੋਰਿਖੀਕੇਸਜੋਹੈਂਸ੍ਰੀਕਿ
ਸਨਭੁਗਵਾਨਿਤਿਨੋਨੇਆਪਣਾਪੰਚਜਨ
ਨਾ।ਸਿਖਬਜਾਇਆ।ਅਰਦੇਵਦਤਨਾਮ
ਸਿਖਅਰਜਨਨੇਬਜਾਇਆ।ਅਰਪੁਨਰਿ
ਨਾ।ਸਿਖਭੀਮਸੈਨਨੇਬਜਾਇਆ।ਸੋਭੀਮ
ਸੈਨਕੈਸਾਹੈਂਜਿਸਕਾਉਦਰਭੀਬਡਾਹੈ।।
ਅਰਕਰਮਭੀਬਡਾਹੈ।।ਅਰਅਨੰਤਬਿ ੧

ਜੈਨਾਮਾਸਿਖਕੁੰਤੀਕਾਪੁਤ੍ਰਜੋਹੈਰਾਜਾਜੁ ੧੧
ਧਿਸਟਰਤਿੱਸਨੇਬਜਾਯਾਥਾਅਰਸੁਘੋਖ
ਨਾਮਾਸਿਖਨਕਲਨੇਬਜਾਯਾਥਾਅਰਮਣ
ਪੁਹਪਨਾਮਾਸਿਖਸਹਿਦੇਵੁ ਬਜਾਯਾਥਾਬ
ਡੇਧਨੁਖਕੇਧਾਰਨਹਾਰਾ ਕਾਂਸੀਕਾਰਾ
ਜਾਤਿੱਸਨੇਭੀਸਿਖਬਜਾਯਾਥਾਅਰਮਹਾਂ
ਰਥੀਸਿਖੰਡੀਨੇਭੀਬਜਾਯਾਥਾਅਰਧਿ
ਰਿਸਟਦੁਮਨਨੇਭੀਬਜਾਯਾਥਾਅਜੀ
ਤਜੋਕਿਸੀਤੇਜੀਤਿਆਨਾਜਾਏਥਾਐਸ ੦

ਜੋ ਜਾਂਤਕ ਜਾਦਵ ਤਿਸਨੇਭੀਆਪਣਾਸੰ
ਖਬਜਾਯਾ।ਔਰਜਿਤਨੇਪਾਂਡਵਉਕੀਸੈ
ਨਕੇਰਾਜੇਥੇਤਿਨਸਭਨੋਨੇਸੰਖਬਜਾਏ
ਅਰਮਹਾਂਬਾਹੁਜੋਹੈਸੁਭਦਰਾਕਾਬੇਟਾ
ਅਭਮੰਨਿਤਿਸਨੇਭੀਆਪਣਾਸੰਖਬਜਾ
ਇਆ।ਇਨਸਭਨੇਅਪਣੇਭਿੰਨਭਿ
ਨਸੰਖਬਜਾਏ।ਤਿਨਸੰਖਹੁਕਾਸਬਦ
ਸੁਣਕਰਿਧਿਰਤਰਾਸਟਰਕੇਪੁਤ੍ਰਕੀਸੈਨ
ਕੇਜੋਛੇਧਾਹੈਂਤਿਨਕੇਰਿਦੇਫਟਗਏ।ਧ

ਰਤੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸੁ ਤਿਸ ਸਾਬ ਭਰ ਰਹਿਆ ੧੧
ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਿਤ ਧਿਰਤਰਾਸ਼ਟਰ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰਹੁ
ਕੀ ਸੈਨ ਅਰਜਨ ਨੇ ਦੇਖੀ ।ਜਬ ਦੂਹੂੰ ਓਰ
ਕੀ ਸੈਨਾ ਤੇ ਸਸਤ੍ਰ ਚਲਨੇ ਲਾਗੇ ।ਤਬ ਆਪ
ਣਾ ਧਨੁਖ ਸਿਰ ਊਪਰ ਫੇਰ ਕਰ ਅਰਜਨ
ਪਾਂਡਵ ਰਿਖੀਕੇਸ ਜੋ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ਜੀ ਤਿਨ
ਕੋ ਬੋਲਤ ਭਯਾ ।ਕਿ ਹੇ ਅਭੁਤ ਆਬਿਨਾਸੀ
ਪੁਰਖ ਜੀ ਮੇਰਾ ਰਬ ਦੂਹੋ ਸੈਨਾ ਕੇ ਬੀਚ ਲੈ
ਖੜਾ ਕਰਹੁ ।ਹੇ ਅਭੁਤ ਜੋ ਹੌ ਦੇਖੌ ਕਿ ਹਮਾਂ

ਰੇ ਸਾਥ ਜੁਧ ਕਰਨੇ ਕੈ ਕੌਨ ਕੌਨ ਆਏ ਹੈ
ਧਿਰਤਰਾਸਟਰ ਕਾ ਪੁੜ ਜੋ ਦੂਰਬੀ ਦੂਰ
ਜੋਧਨ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਲਾ ਮਨਾਵੁਲੇ ਨਿਮਤ
ਜੋ ਆਏ ਹੈਂ ਤਿਨ ਸਭ ਕਉ ਹਉ ਦੇਖੌਂ ॥

ਸੀਜਿਓਵਾਚ। ਸੰਜੈ ਰਾਜਾ ਧਿਰਤੁਸਰਾਸ
ਟਰ ਕੋ ਕਹੇ ਹੈ ॥ ਕਿ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਰਿਖੀਕੇਸ
ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨਿ ਜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਅ
ਰਜਨ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹੇ ॥ ਤਬ ਭਗਤ ਵਛ
ਲ ਜੋ ਹੈਂ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਤਿਨ ਅਰਜਨ ਕੋ ਯੋ

ਫੇਪਰੇਰਕਰਅਰਜਨਕਾਰਥਦੁਹਸੈਨਾ ੧੩
ਕੇਬੀਚਲੈਖੜਾਕੀਆਭੀਖਮਅਰਦ
ਰੋਣਾਚਾਰਜਕੇਸਨਮੁਖਅਰਜਨਕਾਰ
ਥਲੈਖੜਾਕੀਆਅਰਭੀਖਮਦੋਰਣ
ਕੀਦਾਂਈਬਾਂਈਓਰਔਰਭੀਜੋਧਾਥੇਤ
ਬਾਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨਜੀਅਰਜਨਕੋਬੋ
ਲਤਭਏਹੈਅਰਜਨਤੇਰਾਰਥਮੁਝਕੌ
ਰਵੇਂਕੀਸੈਨਾਕੇਸਨਮੁਖਿਲੈਖੜਾਕੀਆ
ਸੋਤੂੰਇਨਕੋਦੇਖਤਬਅਰਜਨਕੌਰਵੇਂ

ਕੀਸੈਨਾਵਿਖੇਜੋਜੋਧਾਥੇਦੇਖੇ।ਜੋਕੌਨਕੌ
ਲਦੇਖੇ।ਪਿਤਾਦੇਖੇ।ਗੁਰਦੇਖੇ।ਅਹਾਵੂਲੇ
ਦੇਖੇ।ਪੁੜਦੇਖੇ।ਅਰਪੋੜਦੇਖੇ।ਸਖਾਦੇਖੇ
ਅਰਸਸੁਰਦੇਖੇ।ਮਿੜਦੇਖੇ।ਦੁਹੂਸੈਨਾ
ਕੇਵਿਖੇਅਪਨੇਹੀਕੁਟੰਬਦੇਖਦੇਖਕਰਅ
ਰਜਨਕੋਬਹੁਤਦਯਾਉਪਜੀ।ਤਬਅਰਜ
ਨਸੋਕਸਾਥਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕੋਬੋਲਤਭ
ਯਾ।ਅਰਜਨੋਵਾਚ।ਅਰਜਨਸ੍ਰੀਭਗਵ
ਨਕੋਕਹੈਂਹੈ।ਕਿਹੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨ

ਜੀ।ਇਸਜੈਨਾਵਿਖੇਮੁਲ੍ਹਸਭੁਆਪਣੇਹੀ ੧੪
ਸਜਨਭ੍ਰਾਈਬੀਧੁਕੂਟੰਬਦੇਖੇ।ਜੋਸੁਧਕਰ
ਨੇਆਏਹੈ।ਤਿਨੋਂਕੋਦੇਖਕਰਮੇਰੇਸਰੀਰਿ
ਬਹੁਤਦੁਖਪਾਯਾ।ਅਰੁਮੇਰਾਮੁਖਸੁਕਗ
ਇਆਹੈ।ਅਰਮੇਰਾਦੇਹੌਂਠਰਤੇਬਲ਼ਗ
ਇਆ ਮੇਰੇਰੋਮਖੜੇਹੋਇਗਏਹੈਂ।ਗਾਂਡੀ
ਵ ਨਾਮਾਧਨੁਖਮੇਰੇਹਾਥਤੇਗਿਰੁਪੜਾਹੈ
ਅਰਤ੍ਵਚਾਜਲਉਠੀਹੈ।ਅਰਹੌਂਖੜਾ
ਭੀਨਹੀਹੋਸਕਾ।ਅਰਮੇਰਾਮਨਭੀਭ੍ਰਮੇ

ਹੈ॥ਅਰਕੇਸਵਜੀਹਉਸਰਗਨੂੰਬੁਰੇਦੇਖਤਾ
ਹੈ॥ਅਰਅਜੇਹਾਨਾਮਿਤਭੀਨਹੀਦੇਖਤਾ
ਏਹ॥ਬਿਪਰੀਤਬੁਧਹੈਂ॥ਹੇਕੇਸਵਜੀ॥ਇਸਜੁ
ਧਕੇਵਿਖੇਭ੍ਰਾਈਅਹੁਕੇਮਾਰੇਤੇਹਉਆਪ
ਲੀਕਲਿਆਨਭੀਨਹੀਦੇਖਤਾ॥ਹੇਸਿਰੀ
ਕਿਰਸਨਜੀ॥ਹਉਆਪਲੀਜੈਭੀਨਹੀ
ਦੇਖਤਾ॥ਅਰਮੁਲਕੋਰਾਜਕੀਬਾਂਛਾਨਹੀ
ਅਰਨਾਸੁਖਕੀਹੈ॥ਹੇਗੋਬਿਦਜੀਰਾਜ
ਕਿਸਕਾਮਿਹੈ॥ਜਿਸਕੇਸੁਖਕੇਨਿਮਿਤਿ

ਕਿ ਰਾਜ ਲੀਜੈ। ਜੋ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਲੋਕ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ੧੫
ਹਿ। ਜੋਈ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਲੋਕ ਮਾਰ ਕਰ ਰਾਜ ਲੀ
ਜੀਏ ਸੋ ਏਹ ਸਭੀ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਲੋਕ ਜੋਧਾ ਇ
ਕਤ੍ਰ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਪ੍ਰਾਣ ਅਰ ਧਨ ਕੋ ਤਿਆ
ਗ ਕਰ ਆਇ ਜੁਧ ਕੇ ਨਮਿਤ ਖੜੇ ਹੂਏ ਹੈ
ਸੋ ਏਹ ਕੌਣ ਕੌਣ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਹੈਂ। ਪਿਤਾਮਾ ਹੈਂ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ। ਪੋਤ੍ਰੇ ਹੈਂ। ਦਾਏ ਹੈਂ। ਮਾਤੁਲੇ ਹੈਂ। ਸ
ਸੁਰੇ ਹੈਂ। ਅਰ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰੇ ਹੈਂ। ਸਾਲੇ ਹੈਂ। ਕੁਟੁ
ਮ ਹੈਂ। ਹੇ ਮਧਸੂਦਨ ਜੀ ਇਨ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਕੀ

ਮੁਝਕੋਇਛਾਨਹੀ।ਇਨਪਰਮੁਝਕੋਬਹੁਤ
ਦਯਾਉਪਜੀਹੈਂ।ਹੇਪਰਤੀਕੇਧਾਰਨੇਹਾਰੇ
ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨਜੀ ਜੋਇਨਕੋਮਾਰਕਰ
ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਕਾਰਾਜਪਾਵੈ ਤੌਭੀਨਮਾਰੋਗਾ।ਇਸ
ਭੂਮਕੇਰਾਜਕੀਕਿਤਨੀਕਥਾਤੌਹੈ।ਹੇਜਨਾ
ਰਦਨਜੀ।ਧਿਰਤਰਾਸਟਰਕੇਪੁਤ੍ਰੋਕੇਮਾਰੇਤੇ
ਹਮਾਰੀਕਲ੍ਯਾਨਨਹੀ।ਕਿਬਿਪਰੀਤਹੋਹੇ
ਗੀ।ਇਨਕੇਮਾਰੇਤੇਹਮਕੋਬਡਾਪਾਪਲ
ਗੇਗਾ।ਯਦਪਇਹਿਮਹਾਂਪਾਪੀਭੀਹੈਂ।

ਤੈਭੀਨਹੀਮਾਰਲੇ।ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀ।।ਇਹਸਭੁ ੧੬)
ਪੂਜਾਭੇਟਾਜੋਗਹੈਂ।।ਇਨਕੋਹਉਨਹੀਮਾਰੋ
ਗਾ।ਹੇਮਾਧਵਜੀ।ਇਹਸਜਨਭ੍ਰਾਈਬੰਧੁ
ਕੁਟੰਬ।ਇਨਕੇਮਾਰੇਤੇਹਮਕੋਸੁਖਕਹਾਂ।।ਜ
ਦਪਰਾਜਕੇਲੋਭਕਰਿਇਨਕੀਬੁਧਿਅੰਧ
ਭੁਈਹੈ।।ਇਹਧਿਰਤਰਾਸਟਰਕੇਪੁਤ੍ਰਜੋ
ਕੁਛਕੁਲਕੇਨਸਕੀਏਤੇਦੋਖਉਪਜੇਹੈਂ।।
ਜੇਕਛਮਿਤ੍ਰਸਾਥਕਪਟਕੀਏਤੇਦੋਖਉਪ
ਜੇਹੈਂ।।ਤਿਸਦੇਖਕੇਇਹਧਿਰਤਰਾਸਟਰਕੇ

ਪੁੜਲੋਭੁਕਰਅੰਧਭੁਈਹੈ।ਤੇਨਹੀਸਮਝੈ।।
ਸੋਕਿਆਇਨਕੀਨਜਾਈਹੈਭੀਨਹੀਸਮ
ਝਤਾ।ਜੋਕੁਲਕੇਨਾਸਕੀਏਤੇਪਾਪਉਪਜੇ
ਹੈਂ।ਤਿਸਪਾਪਕਉਹਉਭੁਲੀਭਾਂਤਜਾਨੇ
ਹੈ।ਅਬਜੋਪਾਪਕੁਲਕੇਨਾਸਕੀਏਤੇਉਪ
ਜੈਹੈਂ।ਤਿਸਪਾਪਕੋਅਰਜਨਭੁਲੀਭਾਂਤ
ਕਹੇਹੈ।ਹੇਜਨਾਰਦਨਜੀਜਬਕੁਲਨਾਸ
ਕੀਜੈਤਬਜੋਕੁਲਕੇਪੁਰਾਤਨਧਰਮਚਲੇ
ਆਏਹੈਂ।ਤਿਨਕਾਭੀਨਾਸਹੋਤਾਹੈ।ਜਬ

ਕੁਲਕੇਧਰਮਕਾਨਾਸਭ੍ਰਇਆ।ਤਬਸਾਰੇ ੧੭
ਕੁਲਮੈਅਧਰਮਆਪਰਵੇਸਹੂਆ।ਤ
ਬਕੁਲਕੀਇਸਤ੍ਰੀਆਦੂਹਚਾਰਲੀਭਈ
ਤਿਨਇਸਤ੍ਰੀਹੂਤੇਬਰਨਸਿਕਰਸੰਤਤਉ
ਪਜੀ।ਬਰਨਸਿਕਰਕਹੀਏਪਰਾਏਪੁਰਖੇ
ਕੀਸੰਤਤਾ।ਜਬਬਰਲਸੰਕਰਭਈਤਬਿ
ਪਿੰਡਅਰਜਲਪਿਤਰੋਂਕੋਪਹੁਚਲੇਤੇਰਹ
ਜਾ।ਤਬਤਿਨਕੇਪਿਤਰਸੁਅਰਗਤੇਗਿ
ਰਪਰੇ।ਤਿਸਕਾਰਲਤੇਹੇਜਦਵੰਸੀਕ

ਰਿਸਭੁਰਾਵਣਨਸੀ।ਜਿਸਕੁਲਕਾਨਾਸਕੀ
ਆਤਿਸਨੇਇਤਨੇਪਾਪਕੀਏਜੋਇਹਸਤਿ
ਪਾਪਕੀਏਜੋਇਹਸਭੁਪਾਪਕੁਲਕੇਨਾਸਕ
ਰਨੇਹਾਰੇਕੇਮਾਥੇਹੋਤੇਹੈ।ਉਸਕੇਧਰਮਜੋ
ਉਪਜਾਏਹੈਪੂਰਬਲੇਅਰਕੁਲਕੇਸਭ
ਧਰਮਨਾਸਹੋਤੇਹੈਂ।ਬਹੁਤੁਦੁਹੁਮਨੁਖ
ਤਿਨਪਾਪਹੁਕਾਫਲਕਿਆਪਾਵੈਹੈ।।
ਸੋਸੁਨੋਸੋਪਰਾਣੀਸਦਾਨਰਕਭੁਗਤੇਹੈ
ਨਿਜਾਇਸਾਸਤ੍ਰੋਮੈਸੁਨ੍ਯੋਇਹਸਰਬਵਿ

ਕੀਆਹੈਂ॥ਅਥਅਰਜਨਔਰਪਛੁਤਾਵੈਹੈ ੧੮
ਹਾਥਬਜਾਇਕਰਅਰੁਸਿਰਕੋਫੇਰਿਕਰ
ਕਹੈਹੈ॥ਕਿਹਾਹਾਦੇਖੋਭ੍ਰਾਈਮੁਝੈਕੈਸੇ
ਪਾਪਕਾਉਦਮਕੀਆਥਾ॥ਰਾਜਸੁਖਕੇ
ਲੋਭਨਮਿਤ॥ਆਪਨੇਕੁਲਕਾਨਾਸਕਰ
ਨੇਲਾਗਾਥਾ॥ਅਬਮੈਆਪਨੇਹਾਥਵਿਖੇ
ਸਸਤ੍ਰਨਾਪਕੜੂੰਗਾ॥ਅਰਧਰਿਤਰਾਸ
ਟ੍ਰਕੇਪੁਤ੍ਰਕੇਹਾਥਵਿਖੇਸਸਤ੍ਰਹੋਹਿਭੋ
ਅਰਹਉਉਨਕੇਸਨਮੁਖਿਹੋਵਾਂਗਾ॥ਵ

ਹੁਮੁਝਕੋਮਾਰਹਿਰਗੇ।।ਇਸਤੇਮੇਰੀਬਧੀ
ਕਲਯਾਲਹੋਇਰੀ।। ਸਿਜੈਉਵਾਚ।। ਸਿਜੇ
ਧਾਰਿਸਟਰਾਸਟਰਕੋਕਹੈਹੈਹੇਰਾਜਾਜੀ
ਅਰਜਨਨੇਇਹਬਚਨਕਹਿਕਰਧਨੁਖ
ਬਾਨਹਾਥਤੇਡਾਰਦੀਏ।।ਅਰਸੋਕਕੇਸਮੁੰ
ਦਰਵਿਖੇਮਗਨਹੋਕਰਮੂਰਛਾਕੋਪਾਇਕ
ਰਗਿਣੁਪੜਾ।।ਅਰਸੋਕਕੇਸਮੁੰਦਰਵਿਖੇ
ਮਗਨਹੋਕਰਿਐਸਾਬਿਨਾਮਾਨੋਸਰੀਰ
ਮੇਪਰਾਨਨਹੀਰਹੇ।। ।।ਇਤਸ੍ਰੀਭਗ

ਵਤਗੀਤਾਸੂਪਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਬਿਦਿਆਜੋਗ ੧੯
ਸਾਸਤ੍ਰੇਸਿਰੀਕਿਰਸਨਅਰਜਨਸੰਬਾਦੇਅਰ
ਜਨਬਿਖਾਦਜੋਗੋਨਾਮਿਪਿਰਥਮਧਿਆਇ॥
੧॥ ॥ਆਗੇਪਹਲੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮ
ਚਲਿਆ। ਇਕਸਮੇਵਿਖੈਕੈਲਾਸਪਰਬਤ
ਪਰਮਹਾਂਦੇਵਅਰਪਾਰਬਤੀਕੀਆਪਸਮੈ
ਗੋਸਟਭੁਈ। ਪਾਰਬਤੀਜੀਪ੍ਰਾਛਿਆ।
ਹੇਮਹਾਂਦੇਵਜੀਤੁਮਆਪਣੇਅੰਤਸਕਰਣਿ
ਕਰਮਨਮਹ ਕ੍ਰਿਸਗਯਾਨਕਰਪਾਵਿਤ੍ਰਹੋਸੀ

ਜਿਸ ਗਯਾਨ ਕੇ ਬਲ ਕਰ ਤੁਮ ਕੋ ਸਿਜਾਰਿਕੇ
ਲੋਕ ਸਿਵ ਕਰ ਪੂਜਤੇ ਹੈਂ। ਅਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕ
ਰਮ ਏਹ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤੇ ਹੈਂ। ਸੀ ਮਿਰਗ ਛਾਲਾ
ਓਢੇ ਅੰਗ ਹੁਮੇ ਮਸਾਣੇ ਕੀ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਏ
ਗਲੇ ਮੇ ਸਰਪ ਅਰ ਮੁੰਡੋ ਕੀ ਮਾਲਾ ਪਹਿਰੇ
ਹੋ ਇਨਮੇਂ ਤੋ ਕੋਈ ਕਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਹੀ। ਅਰ
ਤੁਮ ਮੁਝੇ ਏਹ ਗਯਾਨ ਸੁਣਾਵਹੁ। ਜਿਸਿ
ਗਯਾਨ ਕਰਿ ਤੁਮ ਅੰਤਰ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਸੀ।।
ਤਬ ਸਿਰੀ ਮਹਾਂਦੇਵ ਜੀ ਕਹਯਾ।। ।।

ਸਿਰੀਮਹਾਂਦੇਵਉਵਾਚ।। ਹੇਪਾਰਬਤੀਤੂੰਸੁਣ ੨੦
ਜਿਸਗਯਾਨਕਰਮੈਪਾਵਿਤ੍ਰਹੋ ਅਰ ਜਿਸਿ
ਗਯਾਨਕਰਮੂੜ੍ਹੇਬਾਹਰਕੇਕਰਮਾਬਿਯਾਪ
ਤੇਨਹੀ।ਸੋਵਹੁਗੀਤਾਗਯਾਨਹੈ।।ਤਿਸਕ ੦
ਮੈਰਿਦੈਵਿਖੇਧਯਾਨਕਰਤਾਹੋ।।ਤਿਸਗਯ ੦
ਨਕਰਿਮੂੜ੍ਹੇਬਾਹਰਿਕੇਕਰਮਾਬਿਯਾਪਤੇਨਹੀ ੪
ਤਬਪਾਰੰਤੀਕਹਾਂ ਹੇਭਗਵਾਨ ਜੋਗੀਤਾਗਯਾ
ਨਐਸਾਹੈ।। ਜਿਸਕੀਤੁਮਐਸੀਉਸਤਤਿ
ਕਰਤੇਹੋ।।ਤਿਸਗਯਾਨਕੋਸੁਣਕਰਕੈਈਕਿ

ਰਤਾਰਥਭੀਭੁਯਾਹੈਜੀ।ਤਬਸਿਰੀਮਹਾਂਦੇ
ਵਜੀਬੋਲੇਹੇਪਾਰਬਤੀਤਿਸਜਗਯਾਨੇਕੇਸੁਣ
ਕਰਬਹੁਤਜੀਵਕਿਰਤਾਰਥਭੁਏਹੈਂ।ਅਰਹੋ
ਵਹਿਗੇ।ਤੁਝਕੋਏਹਪੁਰਾਤਨਕਥਾਕਹਿ
ਤਾਹੋਤੂੰਸ੍ਰਵਣਕਰਿ।ਸਿਰੀਮਹਾਂਦੇਵਉਵਾਚ
ਏਕਸਮੇਪਾਤਾਲਖੰਡਮੇਸੇਸਨਾਗਕੀਸਿ
ਹਜਾਪਰਸਿਰੀਨਾਰਾਇਣਜੀਨੇਤ੍ਰਮੂੰਦਕਰ
ਅਪਨੇਅਨੰਦਮੇਮਗਨਭੁਏਥੇ।ਅਰਸਿਰੀ
ਲਛਮੀਜੀਚਰਨਝੁਸਤੀਥੀ।ਤਾਇਕਸਮੇ ਰ

ਵਿਖੇ ਸਿਰੀ ਲਛਮੀ ਜੀ ਪੂਛਿਆ ਹੇ ਸਿਰੀ ੨੧
ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਚੌਦਹ ਲੋਕ ਕੇ ਤੁਮ ਈਸਰਿ
ਹੋ ਜੀ ਕਿਆ ਤੁਮ ਕੋ ਭੀ ਨੀਦ ਬਿਆਪਦੀ ਹੈ॥
ਨੀਦ ਅਰ ਆਲਸ ਤਿਨ ਪੁਰਸੋ ਕੋ ਬਿਆਪ
ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਾਮਸੀ ਹੈਂ ਤੁਮ ਤੀਨੋ ਗੁਣ ਤੇ ਅਤੀ
ਤ ਹੋ ਜੀ ਤੁਮ ਸਿਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਪਰਭੂ ਹੋ ਬਾ
ਸਦੇਵ ਹੋ ਤੁਮ ਨੇਤ੍ਰ ਜੋ ਮੂੰਦ ਰਹੇ ਹੋ ਜੀ ਮੁਝ ਕੋ
ਬਡਾ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜੀ॥ ਸਿਰੀ ਨਾਰਾਇਣੋ
ਵਾਚ॥ ਸੁਣ ਲਛਮੀ ਮੁਝੇ ਨੀਦ ਆਲਸਿ

ਨਹੀ ਬਿਆਪਦਾ ਇਕ ਸਬਦ ਰੂਪ ਜੋ ਭਗਵੰਤ
ਗੀਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤਿਸ ਗਯਾ
ਨ ਕਰਕੇ ਮੈ ਅਨਿਦ ਮੈ ਮਗਨ ਰਹਿਤਾ ਹੂੰ॥
ਅਰ ਵਹੁ ਕੈਸਾ ਗਿਯਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਉਪਜੇ
ਤੇ ਇਹ ਜੀਵ ਸਦਾ ਅਨਿਦ ਮੈ ਰਹਿਤਾ ਹੈ॥
ਕੋਈ ਕਲੇਸ ਦੂਖ ਇਸ ਜੀਵ ਕਉ ਵਿਆਪ
ਨਹੀ ਸਕਦਾ॥ ਜੈਸੇ ਚਵੀ ਉਤਾਰ ਮੇਰੇ ਅ
ਕਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਿਉ ਇਹ ਗੀਤਾ ਸਬਦ ਰੂਪ
ਅਵਤਾਰ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਗੀਤਾ ਵਿਖੇ ਮੇਰੇ ਅੰ

ਗਏਹੈਂ।ਪੰਜਧਿਆਇਮੇਰਾਮੁਖਿਹੈਂ।ਪੰਜ ੨੨
ਧਿਆਇਮੇਰੀਆਭੁਜਾਹੈਂ।ਪੰਜਧਿਆ
ਇਮੇਰੇਵਿਖੇਆਸਣਹੈ।ਸੋਲਵਾਧਿਆ
ਇਮੇਰਾਉਦਰਹੈ।ਸਤਾਰਵਾਧਿਆਇ
ਮੇਰੀਆਜੰਘਾਹੈ।ਅਠਾਰਵਾਧਿਆਇ
ਮੇਰੇਚਰਣਹੈਂ।ਅਰਸਰਬਗੀਤਾਕੇਸ
ਲੋਕਹੈਂ।ਸੋਮੇਰੀਨਾੜੀਹੈਂ।ਅਰਕੋਠੇਹੈ।।
ਅਖਰਜੋਹੈਂਮੇਰੇਰੋਮਹੈਂ।ਐਸੀਜੋਮੇਰੀ
ਸਰੀਰਰੂਪੀਗੀਤਾਹੈਂ।ਤਿਸਕਾਅਰਾਧਿ

ਐਰਿਦੇਵਿਖੇਵਿਚਾਰੇਹੋਆ॥ਅਰਬਹੁਤਆਨੰ
ਦਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਆ॥ਹੇਲਛਮੀਤੂੰਕਿਆਸਾਨ
ਤੀਹੈਂਤੇਰੇਮਨਮੈਹੋਗਾਮੈਬਰਨਨਕਦੀ
ਹਾਂਤਿਸਕਰਿਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਜੀਕੋਆਨੰ
ਦਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ਹੇਲਛਮੀਮੋਸਿਸ
ਅਨੰਦਮੈਮਗਨਹਾਂਸੋਗੀਤਾਜੀਕਾਗ
ਯਾਨੈਂਹਾ॥ਸਿਰੀਲਛਮੀਕਹਾਂਹੇਸਿਰੀ
ਨਾਰਾਇਣਜੀਜੋਐਸਾਸਿਰੀਗੀਤਾਜੀ
ਕਾਗਯਾਨਹੈਤਿਸਕੋਸੁਣਕਰਕੇਇਜੀਵ

ਕਿਰਤਾਰਥਕੀ ਭਯਾ ਹੈ ਸੋ ਮੁਝਕੋ ਕਹੋ॥ ੨੩
ਤਾਂ ਸਿਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕਹਾਂ ਹੇ ਲਛਮੀ
ਗੀਤਾ ਗਿਯਾਨ ਕੋ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਜੀ
ਵ ਕਿਰਤਾਰਥ ਭਏ ਹੈਂ॥ ਸੋ ਤੂੰ ਸਰਵਣਿ
ਕਰਿ॥ ਸਿਰੀ ਨਾਰਾਇਣੋਵਾਚ॥ ਹੇ ਲਛਮੀ
ਗੀਤਾ ਕੇ ਧਿਆਇ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਤੋ ਪੀਛੇ
ਕਹੌਂਗਾ॥ ਅਬ ਸਲੋਕ ਕਹਿਤਾ ਹੋ॥ ਸਲੋ
ਕ॥ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮਈ ਗੀਤਾ ਸਰਬ ਦੇਵ
ਮਾਇ ਹਰਿ॥ ਸਰਬ ਤੀਰਥ ਮਈ ਗੰਗਾ

ਸਰਬਧਰਮਮਾਸ਼ਿਯੋਦਯਾ।ਹਿਰਦੇਜਾਨਤ
ਪਾਪਪੁੰਨਹਿਦੇਹੀਜਾਨਤਆਪਦਾ।ਗੀਤਾ
ਅਰਥਾਕਿਰਸਨਜਾਨਤਮਾਤਾਜਾਨੈਸੋਧਿ
ਤਾ। ੨ ।।ਦੋਦੋਲੋਚਨਸਰਬਾਂਨਾਂਐਵਿਦਯਾ
ਤਰਸ਼ੀਲੋਚਨੇ।ਸਪਤਲੋਚਨਧਰਮਾਨਾਂਐ
ਗਯਾਨੀਅਨਿਤਲੋਚਨੇ। ੩ ।।ਹੇਲਛਮੀਪ
ਹਿਲੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਸੁਨ ਸਿਵਜੀ
ਕਹਤੈਹੈਂਹੇਪਾਰਬਤੀਭੁਗਵਾਨਨਰਾਇਣ
ਜੈਸੇਬਚਨਕਹੇਹੈ।ਤੈਸੇਤੂ ਸਰਵਣਕਰਿ

ਐਤੁਸ੍ਰੇਕਹੋਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਭਵਾਨੋਵਾਚੁ॥ ਹੇਲਛਮੀ ੨੪
ਸੂਦਰਵਰਣ॥ ਇਕਪਰਾਣੀਥਾ॥ ਸੋਵਹੁ
ਕਰਮਚੰਡਾਲਕੇਕਰਤਾਥਾ॥ ਤਿਸਨੇਇਕ
ਬਕਰੀਪਾਲੀ॥ ਇਕਾਦਿਨਵਹੁਬਕਰੀ
ਕਉਚਰਾਵਨੇਗਇਆ॥ ਅਗਬਿਰਛੋਕੇ
ਪਤਰਤੋੜਨੇਲਗਾ॥ ਤਹਾਂਸਰਪਨੇਤਿ
ਸਕੋਡਸਾ॥ ਤਤਕਾਲਪਰਾਣਨਿਕਲਗਏ
ਮਰਕਰਉਸਪਰਾਣੀਨੇਬਹੁਤਨਰਕਭੋਗੇ
ਫੇਰਬੈਲਕਾਜਨਮਪਾਯਾ॥ ਵਹੁਬੈਲਇਕ

ਭਿਛਕਨੇਮੋਲਲੀਆ।ਓਹੁਭਿਛਕਉਸ
ਬੈਲਪਰਚੜਕਰਿਸ਼ਾਰਾਦਿਨਮਾਂਗਤਾ
ਫਿਰੇਜੋਕਛੁਭਿਛੁਯਾਂਮਾਂਗਕਰਲਿਆਵੈ
ਸੋਵਹੁਆਪਨੇਕੁਟੰਬਸਾਥਮਿਲਖਾਵੈ।ਵ
ਹੁਬੈਲਦੁਆਰੇਪਰਸਾਰੀਰਾਤਬਾਂਧਿਆਰ
ਹੋ।ਉਸਕੇਖਾਨੇਪੀਨੇਕੀਖਬਰਲੇਵੈਨਾ
ਹੀ।ਕਛੁਥੋੜੁਜੈਸਾਭੂਸਉਸਕੇਆਗੇਪਾ
ਇਛੋੜਤਾ।ਜਾਂਦਿਨਚੜ੍ਹੇਫੇਰਬੈਲਪਰਚ
ੜ੍ਹਕਰਮਾਂਗਤਾਫਿਰੈ।ਕਈਇਕਦਿਨਕੁ

ਜੇਹਾ।ਤਾਵਹੁਬੈਲਭੁਖਕੇਮਾਰੇਗਿਰਪੜਾ। ੨੫
ਲਗਾ।ਮਰਨੇਉਸਕੇਂਪਰਾਣਛੂਟੈਨਾਹੀ।ਨ
ਗਰਕੇਲੋਕਦੇਖਿਆਕਰੇਕੋਈਤੀਰਥਕਾਫ
ਲਦੇਵੈਕੋਈਬਰਤਕਾਫਲਦੇਵੈਪਰਉਸਬੈ
ਲਕੇਪਰਾਣਛੂਟੈਨਾਹੀ।ਇਕਦਿਨਏਕ
ਗਨਿਕਾਆਈ।ਉਨਹੁਮਨੁਖਹੁਤੇਪੂਛਾ
ਤੌਉਨੋਨੇਕਹਾਇਸਕੇਪਰਾਣਛੂਟਤੇਨਹੀ
ਆਪਨੇਆਪਨੇਪੁਨਹੁਕਾਫਲਦੇਰਹੇਹੈਂ।ਤੌ
ਭੀਇਸਕੀਮੁਕਤਿਨਹੀਹੋਤੀ।ਤਬਗਨਿਕਾ

ਨੇ ਕਹਾ ਮੈਨੇ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਫ
ਲ ਇਹ ਜ ਬੈਲ ਕੇ ਨਮਿਤ ਦੀਆ ॥ ਇਤਨਾ ਕ
ਹਿਤੇ ਹੀ ਬੈਲ ਕੀ ਮੁਕਤ ਭਈ ॥ ਤਬ ਉਸ ਬੈਲ
ਨੇ ਆਗੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੀਆ
ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਸਰਮਾ ਰਖਾ ॥ ਜਬ
ਬਡਾ ਭੁਯਾ ॥ ਤਬ ਉਸ ਕੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਬਿ
ਦਿਆ ਰਥੀ ਕੀਆ ॥ ਤਬ ਉਸ ਕੋ ਪਿਛਲੇ ਜ
ਨਮ ਕੀ ਸੁਧ ਰਹੀ ਥੀ ਵਹੁ ਜਾਤੀ ਸੁੰਦਰ ਭੁਜਾ
ਉਸ ਨੇ ਇਕਾ ਦਿਨ ਮਨ ਮੈਂ ਬਿਚਾਰ ਕੀਆ ॥

ਕਿਜਿਸਗਨਕਾਨੇਮੁਝਕੋਬੈਲਕੀਜੋਨਤੇਛੁ ੨੬
ਡਾਇਆਥਾ॥ਤਿਸਕਾਦਰਸਨਕਰੀਏ॥ਬ
ਰਹਮਲਚਲਾ॥ਚਲਗਨਕਾਕੇਘਰਗਇ
ਆ॥ਕਹਾਤੂੰਮੁਝਕੋਪਛਾਣਤੀਹੈਂ॥ਗਨ
ਕਾਕਹਾਮੈਨਹੀਪਛਾਣਤੀ॥ਤੂੰਕੌਣਹੈਂ॥ਸੇ
ਗੀਨੇਤੇਰੀਕਿਆਪਛਾਣਾ॥ਤੂੰਬਰ੍ਹਮਲਸੇਥੇ
ਸਢਾ ਤਬ ਬਰਹਮਲ ਨੇ ਕਹਾਂ ਮੈ ਵੁਹੀ ਥੇ
ਲਹਾਂ॥ਜਿਸਕੋਤੂੰਨੇਆਪਲਾਪੁੰਨਦੀਆ
ਥਾ॥ਤਬਮੈਂਬੈਲਕੀਜੂਨਤੇਛੂਟਾਥਾ॥

ਹੁਣਮੈਬਰਹਮਣਕੇਘਰਆਇਜਨਮਲੀ
ਆਹੈ।ਤੂੰਅਪਨਾਵਹੁਪੁੰਨਬਤਾਇਤੈਕੋਲ
ਪੁੰਨਕੀਆਹੈ।ਤਾਂਗਨਕਾਕਹਾਮੈਅਪਨੇ
ਜਾਨੇਕੋਈਪੁਨਨਹੀਕੀਆ।ਪਰਮੇਰੇਘਰ
ਇਕਤੋਤਾਹੈਓਹਸਵੇਰੇਕਛੁਪੜ੍ਹਤਾਹੈ।ਮੈਉ
ਸਕਾਵਾਕਸੁਨਤੀਹੂ।ਓਹਪੁੰਨਮੈਤੇਰੇਨਮਿ
ਤਦੀਆਹੈ।ਤਬਬਰਹਮਣਨੇਉਸਤੋਤੇਸੇ
ਪੂਛਾਤੋਤੇਤੂੰਕਿਆਪੜ੍ਹਾਹੈਂ।ਤਾਂਸੂਏਨੇ
ਕਹਾਂਮੈਭੀਪਿਛਲੇਜਨਮ।ਬ੍ਰਹਮਣਕਾਪੁ

ਤਰਬਾ।ਪਿਤਾਜੀਨੇਮੁਝੇਗੀਤਾਜੀਕੇਪਾਠ ੨੭
ਲੇਯਿਆ।ਇਕਾਪਾਠਸਿਖਾਇਆ।ਇਕਿ
ਦਿਨਮੈਨੇਕਹਾਂਮੁਝਕੋਗੁਰੂਕਿਆਪੜ੍ਹਾਇ
ਜਾਲਤਾਹੈ।ਤਬਗੁਰੂਨੇਮੁਝੇਸਰਾਪਦੀਅ ੦
ਕਿਜਾਹਰੇਤੂੰਤੋਤਾਹੋ ਤਬਮੈਂਤੋਤਾਹੋਤਾਭਯਾ
ਇਕਾਦਿਨਮੁਝੇਬਧਕਪਕੜਲੈਗਿਆ।
ਇਕਬਰਾਹਮਨਨੇਮੁਝੇਮੋਲਲੀਆ।ਵੋਬ
ਰਹਮਨਥੀਅਪਨੇਪੁਤਰਕੋਗੀਤਾਪਾਠਸਿ
ਖਾਵਤਾਥਾ।ਮੈਭੀਵਹੁਪਾਠਸਿਖਲੀਆ।

ਇਕਦਿਨਬ੍ਰਾਹਮਣਕੇਘਰਚੋਰਆਇਆਉਨੇ
ਧਨਪਰਾਪਤਨਹੀਹੂਆਸੋਗਾਧੀਂਜਰਾਉਠਾ
ਲੈਗਇਆਉਸਚੋਰਕੀਇਹਰਾਨਕਾਸਿੜਥੀ
ਸੋਰਕੋਇਨਕੇਪਾਸਆਨਦੀਆਸੋਸੇਨਿਤਿ
ਗੀਤਾਜੀਕੇਪਾਹਿਲੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰ
ਤਾਹੋਆਏਹਨਿਤਸੁਣਤੀਹੈ।ਪਰਇਸਕੀਸ
ਮਝਮੇਨਹੀਆਤਾ।ਵਹੀਪੁੰਨਇਨਤੇਰੇਨਮਿ
ਤਕੀਆਥਾ।ਸਿਰੀਗੀਤਾਜੀਕੇਪਾਹਿਲੇਧਿ
ਆਇਕੇਪਾਠਕਾਫਲਹੈਤਾਂਉਸ.ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ

ਕਹਾਂਤੋਤੇਹਉਭੀਬਰਹਮਣੁਹੋਸੁਜੋਮੇਰੇਆਸੀ ੨੮
ਰਬਾਦਕਰਤੇਰੀਕਲਿਆਣੁਹੋਸੁਜੋਹੇਲਛਿ
ਮੀਤੋਤੇਕੀਮੁਕਤਿਭਈਅਰਉਸਗਨਕਾਭੀ
ਭਲੇਕਰਮਅਗਾਰਹਣਕਰਲੀਏ।ਨਿਤਾਪ੍ਰ
ਤਸਨਾਨਕਰਗੀਤਾਕੇਪਹਲੇਧਿਆਇਕਾਪ ੦
ਠਕਰੇ।ਇਸਕਰਕੇਭਲੇਭਲੇਬਰਹਮਣਿ
ਖਤ੍ਰੀਉਸਬੇਸਵਾਕੀਪੂਜਾਕਰਤਿਹੈ।ਬਰ
ਹਮਣਆਪਣੇਪੁਰਗਏਜਾ।ਤਾਂਸਿਰੀਨਾਰਾ
ਇਣਜੀਕਹਾਹੇਲਛਮੀਜੋਕੋਈਅਜਾਇ

ਕਰਭੀਰੀਗੀਤਾਪਾਠਕਰੇਅਥਵਾ ਸਰਵਨਿ
ਕਰੇਤਿਨਕੋਭੀਮੁਕਤਿਮਿਲੇਗੀ।ਏਹਿ
ਪਹਲੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਮੈਨੇਕਹਾਹੈ
ਜੋਤੈਨੇਸਰਵਣਕਰਾਹੈ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਪਦ
ਮਪੁਰਾਣੇਸਤੀਈਸਰਸੰਬਾਦੇਉਤਰਖੰਡੇ
ਗੀਤਾਮਹਾਤਮੇਪ੍ਰਿਥਮਅਧਿਆਇ॥੧॥ ॥
ਆਗੇਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕਾਦੂਸਰਾਧਿਆਉਲ
ਿਖਆ। ॥ਸ੍ਰੀਜੇਵਾਚ। ॥ਸ੍ਰੀਜੇਧਿ
ਰਤਰਾਸਟਰਕੋਕਹਤੇਹੈਕਿਹੇਰਾਜਾਜੀ।ਦਯ

ਕਰਭੁਰਿਆਜੋਹੈਹੇਅਰਜਨ ਆਂਸੂਪਾਤਿ ੨੯
ਹੇਕਰਪੂਰਨਹੈਨੇਤ੍ਰਜਿਸਕੇਸੋਰੁਦਨਕਰਤ
ਹੈ। ਐਸੋਬਿਖਾਦਕਰਿਬਿਆਕੁਲਬਿਸੂਰ
ਤਜੋਅਰਜਨਤਿਸਕੋਮਧਸੂਦਨਿਸਿਰੀ
ਕਿਸਨਭੁਗਵਾਨਜੀਬੋਲਤਭਏਹੈ। ਸਿਰੀ
ਭੁਗਵਾਨੋਵਾਚ। ਸਿਰੀਕਿਰਸਨਭੁਗਵਾ
ਨਜੀਅਰਜਨਕੋਕਹਤੇਹੈਂ॥ ਕਿਹੇਅਰਜਨ
ਐਸੀਜੁਧਕੀਬਿਖਮੀਠਉਰਤੁਝਕੋਏਹਿ
ਦੂਖਕਹਾਂਤੇਆਇਆਹੈਏਹਨੀਚਹੁਕੀਬੁਧਿ

ਨਾਬਾਹੀਝੋਤ੍ਰਮਕੋਝਿਸਵਾਸਤੇਸੂਰਗ
ਭੀਨਹੀਪਾਈਐਹੈਂ।ਅਰਸੰਸਾਰਵਿਖੇ
ਕੀਰਤਭੀਨਹੀਹੋਵੈਹੈਂ।ਹੇਅਰਜਨਏਹ
ਨਪੁੰਸਕੀਜੈਸੀਤੁਝਕੋਪਰਾਕਿਰਤਨਾਰ
ਹੀਏ।ਅਰਤੂੰਤੋਤਕੀਬਾਤਸਮਝਤਾਹੀ
ਹੇਪਰਿਤਪਅਰਜਨਇਹਰਿਦੇਕੀਨੀਬਿ
ਬੁਧਿਕਾਤਿਆਗਕਰਉਠਖੜੋਹੋ।
ਏਹਸਿਰੀਕਿਰਸਨਭੁਗਵਾਨਕੇਮੁਖਿ
ਕਮਲਤੇਬਚਨਸਰਵਣਕਰਕੇਅਰਜ

ਨਕਹਤਾਹੈ॥ ਅਰਜਨੋਵਾਚ॥ ਹੇਮਧਸੂਦ ੩੦
ਨਜੀਹੇਸਤ੍ਰਨਾਸਜੀ ਹੇਮੇਰੇਸਖਾਜੀਭੀ
ਖਮਅਰਦੋਰਣਏਹੋਤੇਪੂਜਾਕੇਜੋਗਹੈਂ॥
ਇਨਕੀਪੂਜਾਕੀਜੈ॥ ਅਰਕਛੂਭਲੀਵ
ਸਤਾਇਨਕੇਆਗੇਰਾਖੀਏਭੇਟਾਕਰਕੈ॥
ਇ ਇਨਕੇਬਾਲਕਾਪਰਹਾਰਿਕਿਸਤ੍ਰਾਂ
ਤਕਰੀਏ॥ ਏਹੋਤੇਬਡੇਗੁਰੁਹੈ॥ ਬਡੇਮਹਾ
ਨਭ੍ਰਾਵੂਹੈਂ॥ ਇਨਕੇਮਾਰਣੇਮੇਰੀਕਾਲਿਆਣ
ਕਹਾਂਹੈ॥ ਇੰਦਰੀਓਕੇਭੋਗਾਹੁਕੇਨਮਿਤਿ

ਇਨਕਾਘਾਤਕਰੀਏਤੌਇਨਕੌਮਾਰਜੋਰਾ
ਜੇਕੇਭੋਗਭੋਗੀਏਜੋਭੋਗਾਇਨਕੇਰੁਧਰਸ
ਬਲਪਟੇਹੂਏਭੋਗੀਏ।ਅਰਜੀਏਹਬਾਤ
ਭੀਨਿਸਚੇਕਰਨਹੀਜਾਲੀਜਾਤੀਜੁਸਰਬ
ਥਾਕਰਹਮਾਰੀਜੀਤਹੋਇ।ਪਰਏਹਬਾਤੁ
ਹਉਨਿਸਚੇਜਾਲੇਹੌ।ਜੋਏਹਹਮਾਰੇਸ
ਨਮੁਖਿਧਿਰਤਰਾਸਟਰਕੇਪੁਤਰਖੜੇਹੈਂ।
ਸੋਇਨਕੇਮਾਰੇਤੇਹਮਾਰਾਜੀਵਣਭੁਲਾਨ
ਹੀ।ਅਰਜੀਤੁਮਜੋਹਮਕੋਕਹਾਕਿਨੀਤਿ ੩

ਬ੍ਰਿਧਾਵਿਖੇਪਰਾਪਤਅਤਹੋਆਸੋਹਉਨੀਚਬ੍ਰ ੩੧
ਧਕੇਪਾਪਕੇਆਨਤਾਨਹੀਆਅਰਹਉਐਸਾ
ਮੂੜ੍ਹਮਤਿਹੋ ਜੋ ਹਉ ਧਰਮਕੋਭੀ ਨਹੀਸਮ
ਝਤਾਜੋਧਰਮਅਮੁਝਕੋਕਿਸਕਰਕੈਹੋਆਅ
ਰਧਰਮਾਕਿਸਤੇਹੈ ਹੇਪਰਭੂ ਹਉ ਸਾਸਨ
ਜੋਗਹੋਂਆਅਨਜਾਥਾਣਾਕਰਮਅਨਕਰਤੂਆ
ਹੀਸਰਨਆਯਾਹੋਂ ਜਿਸਤੇਮੇਰੀਕਲਯਾਣਿ
ਹੋਇ ਜੋਬਾਤਾਨਿਸਚੈਕਰਮੁਝਕੋਕਿਰਪਾਕ
ਰਕੈਹੇਜੀ। ਐਸੇਜੋਕਕਰਮੇਰੀਆਇੰਦ

ਰੀਆਸੂਕਗਈਆਂ ਜੋਬਾਤਹਉਕੋਈਨਹੀ
ਦੇਖਤਾ।ਜਿਸਤੇਮੇਰਾਸੋਕਦੂਰਹੋਵੈਜੀਹੇਪ
ਰਭੁਜੀਜੇਸਤਰਕੋਮਾਰਕਰਾਨਿਹਕੰਟਕਰਾ
ਜਪਾਵੈਸਾਰੀਭੂਮਕਾਅਰਦੇਵਤਾਲੋਕਸੋ
ਰੇਸੁਰਗਤਿਸਕਾਰਾਜਹਉਸਮਗਰਭੀਪਾਵੈ
ਇਨਕੋਮਾਰਕਰਤੌਭੀਮੇਰਾਸੋਕਨਹੀਜਾਇ
ਗਾ।ਹਉਇਨਕੌਮਾਰੋਂ।ਭੂਮਕੇਰਾਜਕੀ
ਕਿਠਨੀਕਬਾਤਹੈ।। ਸਿੰਜੈਵੋਵਾਚ।। ਸਿੰਜੈਧਿਰ
ਤਰਾਸਟਰਕੋਕਹਤੇਹੈ।ਕਿਹੇਰਾਜਾਜੀਇ

ਹਬਾਤਰਿਖੀਕੇਸਜੋਹੈਕੇਸਵਜੀਤਿਨਕਉ ੩੩
ਗੁੜਾਕੇਸਜੋਹੈਅਰਜਨਕਹਤਭਯਾਕਿ
ਹੇਗੋਬਿੰਦਜੀਹੌਜੁਧਇਨਸਾਥਕਿਸੀਭਾਂ
ਤਨਾਂਕਰੌਗਾ।ਇਹਬਾਤਅਰਜਨਕਹਕਰ
ਚੁਪਕਰਰਹਯੋ।ਸੰਜੈਕਹੈਕਿਹੇਰਾਜਾਜੀ
ਐਸੇਦੁਖਵਿਖੇਪਰਾਪਤਜੋਹੈਅਰਜਨ
ਤਿਸਕੋਰਿਖੀਕੇਸਜੋਸਿਰੀਕਿਰਸਨਭ
ਗਵਾਨਜੀਸੋਹਸਕਰਇਹਬਾਤਕਹਤਭ

ਝੋ। ਸਿਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚ। ਅਬਸਾਂਖਸਾਸਤ੍ਰ
ਰਕਾਮਤਕਹੈਹੈ। ਹੇਅਰਜਨਜੋਬਬੇਕੀਪੁ
ਰਖਹੈ ਜਿਸਵਸਤਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਕਰਨੀਆ
ਈਜੋਤਿਸਵਸਤਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਕਰਤੇ। ਜਿ
ਸਕੇਮਰਨੇਕੀਚਿੰਤਾਤੁਝੇਕਰਗੀਹੈਸੋਤੇਰੇਕ
ਹੇਮਾਰੇਨਹੀਜਾਤੇ। ਕਿਏਹੁਅਬੀਉਪਜੇਹੈ
ਨਾਪੀਛੇਭੀਥਾ। ਅਰਅਬਭੀਹੈਂ। ਅਰਆ
ਗੇਭੀਹੋਹਿਗੇ। ਏਹਜੋਬੋਲਣਹਾਰਾਆਤਮ

ਹੈ ॥ ਜੋ ਆਬਿਨਾਸੀ ਹੈ ॥ ਅਰ ਦੇਹ ਕੀ ਜੈਸੀ ੩੩
ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਬਾਲ ਜੋਬਨ ਬਿਰਧ ਹੈ ਸੋ
ਤੈਸੇ ਹੀ ਚੌਥੀ ਅਵਸਥਾ ਦੇਹ ਕਾ ਮਰਣਾ ਹੈ ॥
ਏਹ ਤੋ ਦੇਹ ਕੇ ਧਰਮ ਹੈਂ ॥ ਸੋ ਬਬੇਕੀ ਪੁਰਸ ਅ
ਤਮਾ ਕੋ ਆਬਿਨਾਸੀ ਜਾਣਤੇ ਹੈਂ ॥ ਅਰ ਦੇਹ
ਕਾ ਮਰਣਾ ਹੀ ਧਰਮ ਹੈਂ ॥ ਇਹ ਜਾਣ ਕਰਿ
ਸੂਧਣਾ ਨਿ ਕਿਸੀ ਕਾ ਸੋਕ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਕੁੰਤੀ ਨੰਦਨ ਅਰਜਨ ਤੁਝ ਕੋ ਇਦ ਗੀਓਕਿ

ਗਿਆਨ ਭੁਯਾ ਸੋ ਏਹ ਗਿਯਾਨ ਸੁਖ ਅਰ ਦੁ
ਖ ਸੀਤ ਉਸਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਹੈ ਅਰ ਏਹ ਸੁਖ ਅ
ਰ ਦੁਖ ਪਰਾਪਤ ਭੀ ਹੋਤਾ ਹੈ । ਅਰ ਮਿਟ ਭੀ
ਜਾਤਾ ਹੈ । ਅੰਤ ਵੰਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰ ਜਨ ਤੂੰ ਇ
ਨਕੋ ਸਹਾਰਾ ਹੈ ਸਰੇਸਟ ਅਰਜਨ ਜਿਸ ਕੇ
ਇਦਰੀਆ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਿਹਚਲ ਤਾਤੇ ਰਲ
ਇਨਾਸ ਕਹ ਤਿਸ ਪੁਰਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕੀ
ਆ ਅਰ ਸੋਈ ਪੁਰਖ ਅਮਰ ਹੂਆ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਅਰਜਨਏਹਜੋਸਰਬਤਦੇਹੋਵਿਖੇਆਤ ੩੪
ਮਾਬਯਾਪਰਹਯਾਹੈ।ਤਿਸਕੋਤੂੰਅਬਿ
ਨਾਸੀਜਾਨੁ।ਜੋਇਹਾਕਸੀਕੇਕਹੇਮਾਰਿਆ
ਨਹੀਜਾਤਾ।ਏਹਅੰਤਵੰਤਸਰੀਰਤੇਉਪ
ਜੇਭੀਹੈਂ।ਆਤਮਾਨਿਤਹੈਦੇਹਅਨਿਤ
ਹੈ।ਬਹੁਣਕੈਸਾਹੈਆਤਮਾਨਿਰਾਹਾਰਹੈ।
ਕਛੁਖਾਤਾਪੀਤਾਨਹੀਅਰਇਸਆਤਮਾ
ਕੀਮਰਜਾਦਾਭੀਨਹੀਕਿਕਿਤਨਾਕੁਹੈ।

ਤਿਸਕਾਰਣਤੇਹੇਅਰਜਨਜੁਧਕਰ ਜੋ ਕੋ
ਈਕਹੇਕਿਅਮਕੇਕਉਹਉਮਾਰਿਆਹੈ।।
ਸੋਦੁਹੂ ਦੋਨੋ ਕਛੂਨਹੀਸਮਝਤੇ ਨਾਕੋਈ
ਮੂਆ ਨਾਕਿਸੀਨੇਮਾਰਾ ਆਤਮਾਕੈਸਾ
ਹੈਕਬਹੂੰਜਨਮਤਾਨਹੀ ਅਰਮਰਤਾਭੀਨ
ਹੀ ਅਰ ਹੋਇਭੀਨਹੀ ਜੋਕਬਹੂੰਹੋਤਾਹੈ।।
ਇਕਬੀਨਹੀਹੋਤਾ।। ਇਹਭੀਨਹੀ।। ਆਤ
ਮਾਕੈਸਾਹੈ ਅਜੈਹੈ ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਤ

ਹੈਅਰਨਿਤਹੈਂਅਬਿਨਾਸੀਹੈ।ਅਰਸੂਤੇ ੩੫
ਸਿਧਹੈ।ਪੁਰਾਤਨਹੈ।ਅਰਕਿਸੀਕੇਕਹੇ
ਮਾਰਿਆਨਹੀਜਾਤਾ।ਸਰੀਰਮਰਤੇਜਨਮ
ਤੇਹੈਂ।ਤਿਸਕਾਮਰਣਾਧਰਮਨਹੀਹੈਅਰ
ਜਨਾਜਿਨਐਸਾਅਬਿਨਾਸੀਆਤਮਾਨਹੀ
ਜਾਣਿਆਪਹਿਚਾਣਿਆ।ਸੋਪੁਰਖਕਿਸ
ਕੋਕਹੇ।ਕਿਕੋਈਹਉਮਾਰਿਆ।ਕਿਸ
ਮਕੇਹਮੇਮਾਰਿਆ।ਦੇਹਅਰਆਤਮਾਕਾਸੁ

ਜੋਗ।ਇਕਠੋਰਹੈਲਾਕਿਸਭ੍ਰਾਂਤੈਹੈਸੋਸੁਣਿ।
ਜੈਸੇਪੁਰਾਣਾਬਸਤਰਉਤਾਰਾਅਰਨਯਾ
ਬਸਤਰਪਾਹਿਰਲੀਆ ਇਸੀਭ੍ਰਾਂਤਆ
ਤਮਾਪੁਰਾਤਨ ਦੇਹਕੋਤ੍ਯਾਗਕਰ ਨਯਾਦੇਹ
ਲੇਤਾਹੈ।ਬਹੁਰੁ ਆਤਮਾਕੈਸਾਹੈ ਸਸ
ਤਰੋਕਰਕਟਿਆਨਹੀਜਾਤਾ।ਅਗਨਿਵਿ
ਖੇਜਲਤਾਨਹੀ ਜਲਾਵਿਖੇਡੁਬਤਾਨਹੀ।
ਅਰਪਵਨਕਰਸੋਖਤਾਨਹੀ ਆਤਮਾ

ਅਛੇਦ ਕਾਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ਅਰ ਜਲਣੇ ੩੬
ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਡੁਬਣੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਸੋਖਣੇ
ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ਨਿੱਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ ॥ ਸਰ
ੰਬ ਬਿਆਪੀ ਸਰਬ ਦੇ ਹੈ ਐਂਤਰ ਰਹਿਆ
ਹੈ ॥ ਇਸਥਿਤਿ ਅਸਥਾਨ ਨੇਹਚਲ ਕਹੀ
ਏਹੈ ਸਨਾਤਨ ਪੂਰਾਤਨ ਹੈ ॥ ਬਹੁਰ ਕੈਸਾ
ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਬ੍ਯਕਤ ਹੈ ਕਿਨੇ ਦੇਖਿਆ
ਨਹੀ ਅਰ ਅਚਿੰਤ ਹੈ ॥ ਚਿਤਾ ਵਿਆਪ ਨ

ਹੀਜਾਤੁਅਰੁਅਕਰਤਾਹੈ॥ਕਿਛੁਕਿਰਤਕਾ
ਰਸਭੀਨਹੀਕਰਤਾ॥ਹੇਅਰਜਨਜਿਨਿ
ਐਸਾਆਤਮਾਪਹਿਚਾਨਿਯਾਹੈਸੋਕਿਸ
ਕੀਚਿੰਤਾਕਰੇ॥ਆਤਮਾਤੌਐਸਾਕਹੀਏ॥
ਹੈ॥ਜੈਸਾਮੈਤੁਝੈਕਹਾਹੈ॥ਹੇਮਹਾਂਬਾਹੋ॥
ਜੋਤੂਆਤਮਾਕੋਐਸਾਨਮਾਲਹਾ॥ਤਉਭੀ
ਚਿੰਤਾਕਿਸਕੀਨਹੀਕਰਨੀਆਈ॥ਜੋਕੇ
ਈਜਨਮਿਆਹੈਸੋਨਿਸਚੇਮਰੈਗਾ॥ਜੋ

ਕੋਈਮਰੇਹੈਤਿਸਕੋਨਿਸਚੇਕਰਜਨਮੈਹੈ ੩੧
ਇਸਬ੍ਰਿਤਾਂਤਸਮਝਕਰਚਿੰਤਾਨਹੀਕਰਨੀ
ਆਈਅਬਅਉਰਸੁਣ॥ਇਹਸਭਿਭੂਤ
ਪਰਾਣੀਸਰੀਰਧਾਰੀ।ਇਨਕੀਆਦਨ
ਹੀਜਾਣੀਜਾਤੀ॥ਜੁਕਹਾਂਤੇਆਏਹੈ॥ਕਹਾਂ
ਜਾਵੈਗੋ।ਬੀਚਹੀਤੇਖੀਣਲਾਗੀਹੈਂ॥ਜ
ਬਸਰੀਰਕੋਛਾਡਤੇਹੈਂ।ਤੌਨਹੀਜਾਣੀਤਾਸੋ
ਕਹਾਂਤੇਆਏਕਹਾਂਕੋਗਏ।ਤਿਨਕੀਚਿੰਤਾਕਿ

ਆਕੀਸੋਗਾਇ ਸਭ੍ਰਾਂਤਕਰਭੀਚਿਤਾਨਹੀਕ
ਰਨੀਆਈ॥ ਅਬਅਉਰਸੁਣੋ॥ ਜੋਇਸ
ਬੋਲਣੇਹਾਰੇਆਤਮੇਕੋਦੇਖਿਆਥਾਹੈਸੋਅ
ਸਚਰਜਹੀਕਰਦੇਖੋ॥ ਅਰਜੇਕੋਈਕਹੈ॥
ਸੋਅਸਚਰਜਕਰਹੀਦੇਖੋ॥ ਅਰਸੁਣੇਭੀ
ਅਸਚਰਜਕਰਿ॥ ਸੋਅਸਚਰਜਕਿਆ
ਕਹੀਏ॥ ਜਿਸਕਾਕਛੁਨਿਰਨੇਨਾਕੀਆ
ਜਾਏ॥ ਕਿਏਹਕਿਆਹੈ॥ ਜਿਸਕਾਦੇਹਿ

ਵਿਖੇਰਹਿਤੇਹੀਅਰਮਨਜਾਣੀਏਜੁਕਿਆ ॰੩੮
ਹੈਇਸਭਾਂਤਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਕਰਣੀਆਈ॥
ਅਰਇਕਬਾਤਇਸਆਤਮਾਕੀਨਿਸਚੇਕਰ
ਜਾਣੀਐ॥ਕਿਰਇਹਆਬਿਨਾਸੀਹੈ॥ਤਿਸ
ਕਾਰਨਤੇਹੇਅਰਜਨਤੂੰਕਿਸੀਭੂਤਪਰਾਣੀ
ਕੀਚਿੰਤਾਮਤਕਰਹੁਤੂੰਖਤ੍ਰੀਹੈ॥ਜੁਧਕ
ਰਨੇਤੇਰਾਧਰਮਹੈ ਤੂੰਅਪਣੇਧਰਮਤੇਮਤ
ਚਲਾ॥ਐਸੇਜੁਧਾਵਿਖੇਕਲਿਆਣਖੜੀ

ਭਿਕੋਦੁਰਲਭੁਹੈ।ਆਪਣੀਇਛਾਕਰਏਹਿ
ਸਭੀਜੋਧਾਆਇਪਰਾਪਤਭੁਏਹੈ।ਸੂਰ
ਗਕੇਦੁਆਰਿਇਨਸਭੁਕੈਉਘੜੂਪੜੂਹੇ
ਹੇਅਰਜਨਾਇਸਜੁਧੰਕੇਮਾਰਗਕਰਿਸੁ
ਖੇਨਹੀਸੂਰਗਕੋਆਇਪਰਾਪਤਹੋਵੈਗੇ
ਅਰਜੋਤੂਇਹਧਰਮਕਾਸਿਗਾਰਾਮਨਾਕ
ਰੇਗਾ।ਤਉਤੇਰਾਧਰਮਭੀਜਾਏਗਾ।ਅ
ਰਤੇਰੀਕੀਰਤਭੀਜਾਏਗੀ।ਅਪਣੇਧਰ

ਮਕੋਅਰਕੀਰਤਕੋਨ੍ਤਾਰਕਰਪਾਯਾਵਿਖੇਪਰ ਤ੍ਰਿ
ਯਪਤਿਹੋਇਗਾ ॥ ਜੋਲੋਕਤੇਰੀਆਬਿਨਾਸੀ
ਕੀਰਤਕਰਤੇਹੈਂ ॥ ਜੋਇਲੋਕਤੇਰੀਨਿੰਦਾਕ
ਰਹਿਗੇ ॥ ਕਿਅਰਜਨਕਛੁਨਹੀਬਾਲਿਹੀ
ਨਹੈ ਜੋਲੋਕਹੁਵਿਖੇਜਿਸਕੀਨਿੰਦਾਚਲੀ
ਤਿਸਕੋਜੀਵਤੇਮਰਣਾਤੁਲਾਹੈ ॥ ਅਰ
ਜੇਜੋਧਾਤੇਰੇਤੇਡਰਤੇਹੈ ॥ ਅਰਤੁਝਕੋਮਹਾਂ
ਰਥੀਜੋਧਾਕਰਮਾਨਤੇਹੈਂ ਸੋਇਸੋਧਾਤੁਝ

ਕੋਕਹੇਗੇ।ਅਰਜਨਕਛੁਨਹੀਬਲਹੀਨਹੈ
ਤੁਝਕੋਬੁਰੇਬਚਨਕਹੇਗੇ।ਤੇਰੇਪਰਾਕਰਮ
ਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹਗੇ॥੩॥ਇਸਤੇਉਪਰਿਦਤੁਝੇ
ਔਰਦੂਣਾਦੂਖਨੋਹੋਇਗਾ।ਜੇਤੂੰਸੰਗਰਾਮ
ਵਿਖੇਸਰੀਰਛਾਡੇਗਾਤੋਸੁਵਰਗਮੇਜਾਇ
ਪਰਾਪਤਿਹੋਇਗਾ।ਜੋਜੀਤਹਗਾਤੋਪ੍ਰਿ
ਥਵੀਕੇਰਾਜਕਾਸੁਖਭੋਗਹਿਗਾ।ਤਿਸਕ
ਰਣਤੇਹੇਅਰਜਨਤੂੰਉਠਖੜਾਹੋਹੁਜੁਧਕੋ

ਨਿਸਚੈਕਰਿਸੁਖਅਰਦੁਖਕੋਇਕਸਮਾਂ ੪੦
ਨਜਾਣਕਰਿਜੀਤਅਰਹਾਰਿਇਕਸਮਾਣ
ਜਾਣਕਰਲਾਭੁਅਰਹਾਣਇਕਸਮਾਨਸ
ਣਕਰਿ।ਇਸਭਾਂਤਜੁਧਕਰਤਉਤੁਝੇਪ
ਪਨਹੀਲਾਗੇਗੇ।ਹੇਅਰਜਨਮੈਤੁਝਕੋ
ਸਾਂਖਸਾਸਤ੍ਰਕਾਮਤਸੁਣਾਇਆਹੈ।
ਅਬਬੋਧਜੋਗਸੁਣ। ਜੋਕੈਸਾਬੁਧਜੋਗਹੈ।
ਜਿਸਕੇਸੁਣੇਤੇਜਾਮਣੇਤੇਜਨਮਮਰਨਿ
ਕੇਬੰਧਨਿਕੇਕਾਟਡਾਰਹਗਾ।ਮੁਕਤਹੋਹਿ

ਗਾ।ਪ੍ਰਿਥੀਮੇਤੋਮੇਰੀਬ੍ਰਿਧਸੁਲਾ।ਜੋ ਹਉ ਅ
ਪਨੇਭਗਤੋਸਾਥਿਕੈਸਾਂਹੌ।ਜੋਮੇਰਾਭਗ
ਤਮੇਰੀਸੇਵਾਪੂਜਾਭਗਤੀ।ਸਿਮਰਨ ਭੂਲ
ਭੂਲਕੇਕਰੈਹੈ।ਆਗੇਕੀਆਛੇਅਰਪਾਛੇ
ਕੀਆਗੇਤੋਤਿਸਕੇਪਾਪਕਿਛਨਹੀ।ਹਉ
ਕਿਆਕਰਮਾਨੈਹੋਂ।ਜੋਮੇਰਾਭਗਤਮੇਰੇਪ
ਰੇਮਸਾਥਮਰਾਨਹੂਆਹੈਤਿਸਕੇਸੁਰਤਿ
ਨਹੀਹੈ ਤਿਸਕੀਸਾਖ ਜੈਸੇਰਾਮਾ।ਅਵਤਾਰ
ਜੀ।ਸਾਥਤੀਲਲੀਨੇਪਰੇਮਸਾਥਨੂੰਠਬੇਰਿ ੪

ਭੋਜਨਕਰਾਇਆਹੈਅਰਜਨਮੇਰੀਭਗਤਿਦੇ ੪੧
ਖਲੇਮੈਥੋੜੀਹੈਕਿਆਥੋੜੀਹੈਕਿਇਹੁਤੁ
ਲਸੀਦਲਅਥਵਾਪੁਹਪਮਾਲਾਮੁਝਕੋਸ
ਮਰਪਣਕਰੇਅਥਵਾਇਕਵਾਰਨਮਸਕਾ
ਰਕੀਆਅਥਵਾਇਕਵਾਰਮੇਰਾਨਾਮਲੀ
ਆਸੁਇਹਦੇਖਣੇਕਉਥੋੜੈਹੈਂਆਗੇ
ਇਨਕਾਫਲਬਡਾਹੈਕਿਆਫਲਹੈਜ
ਨਮਮਰਨਕੇਦੁਖਕੌਕਾਟਕਰਮੇਰੇਆਬਿ

ਨਾਸੀਪਦਵਿਖੇਲੈਪਰਾਪਤਕਰੇਹੈ।ਇਹਤੋ
ਸੁਣ੍ਹੇਜੋਭਗਤੇਸਾਥਮੇਰੀਹੈਸੋਕਹੀਅਰਥ
ਪਤੀਭਗਤਕਾਫਲਸ੍ਰੁਤੀਕਹਾ।ਅਬਐਸੀ
ਸੁਣ੍ਹਸਾਥਮੇਰੇਭਗਤੋਂਕੀਬ੍ਰਿਧਹੈ ਸੋਭਗਤੋ
ਕੀਬ੍ਰਿਧਸੁਲਾ।ਮੇਰੇਭਗਤੋਂਕੀਕੇਵਲਇਕ
ਮੇਰੇਚਰਨਕਵਲੋਂਕੀਸੇਵਾਸਾਥਪਰੀਤਹੈ
ਸੁਣ੍ਹਾਬਿਨਾਕਿਸੀਔਰਦੂਸਰੇਕੋਮਾਨਤੇਨ
ਹੀ।ਅਰਥਮੇਰੇਬਿਨਾਕਛੂਸੁਖਤੇਔਰਕਹ

ਤੇਭੀਨਹੀਅਰਨਾਸੁਣੇਹੈਂ।ਕੇਵਲਮੇਰੇਬਰ ੪੨
ਨਕਮਲੋਸਾਥਹੀਦ੍ਰਿੜੁਨਿਸਚਾਹੈਂ।ਅਰ
ਜਿਨਕਾਨਿਸਚਾਮੇਰੇਸਾਥਨਹੀਤਿਨਕੀ
ਬਾਤਸੁਣ।ਤਿਨਕੀਮਤਿਅਨੇਕਓਰਕੇ
ਭ੍ਰਮਤੀਫਿਰੇਹੈ।ਜਿਸਓਰਕਿਸੀਲਗਾਈ
ਤਿਸਓਰਲਾਗੀ। ਬਹੁੜਕੈਸੇਹੈ। ਜਿਨਿ
ਕਾਨਿਸਚਾਮੇਰੇਸਾਥਨਹੀ।ਮੀਠੀਮੀਠੀ
ਬਾਣੀਕਰਸੋਲੋਕੋਕੋ ਅਉਰਦੇਵਤਾਕੀਭ

ਗਤੁਉਪਦੇਸਕਰੇਹੈਂ।ਹੇਅੰਧੇਭੂਮੂਰਖਆ
ਪਣੇਆਪਕੋਪੰਡਤਕਹਾਵਤੇਹੈਂ ਹੇਅਰਜਨ
ਬੇਦਕੇਬਚਨੋਂਕਰਆਪਭੀਮੋਹੇਹੂਏਹੈਂ॥
ਔਰਲੋਕੋਂਕੋਭੀਮੋਹਕਰਤੇਹੈਂ।ਬਹੁਤਕੇ
ਸੇਹੈਂ ਇਦਰੀਓਕੇਭੋਗਹੁਵਿਖੇਹੈਂਕਾਮਨ
ਜਿਨਕੀ ਤਿਨ ਸਵਰਗਕੇਹੀਪਰਮਪਦ
ਕਰਸਮਝਿਆਹੈ ਸੋ ਸ੍ਵਰਗਜਾਇਕਰ
ਗਿਰਪੜਤੇਹੈ ਸੋਵਹੁਅਨਿਹਚਕਬੁਧੀ

ਜਿਨਕਾਨਿਸਚਾਮੇਰੇਸਾਥਨਹੀ।ਸੋਕਰ ੪੩
ਮਸੋਈਕਰਤੇਹੈਂ।ਜਿਨਕੇਕੀਏਤੇਬਾਰਬਾ
ਰਸੰਸਾਰਵਿਖੇਜਨਮਮਰਨਹੋਇਆ।ਅਰ
ਕਰਮਭ੍ਰੀਸੋਈਕਰਤੇਹੈਂਜਿਨਕੇਕਰੇਤੇਕ
ਸਟਬਹੁਤਲਾਗੈ।ਅਰਤਿਸਕਰਮਕਾਥੋ
ੜਤੁਛੁਫੁਰਗਾਰਹੈਬਹੁਤਾਰਿਗਨੂਪਹੁਚੈ।
ਐਸੇਜੋਬੁਧਹੀਲਹੈਂਜਿਨਕੀਕਾਮਨਾਇ
ਦਰੀਓਕੇਭੋਗਾਹੁਵਿਖੈਹੈਅਰਜਿਸਾਰਿ

ਵਿਖੇਅਪਣੀਪਰਭੁਤਾਢਾਹਤੇਹੈਂ।ਾਇਨਿ
ਬਾਤੋਕਰਬੁਧਅੀਪਭ੍ਰਸ਼ੀਹੈਂ।ਗਜਿਨਕੀਤਿਨ
ਕੀਬੁਧਕਾਨਿਹਚਾਮੇਰੇਵਿਖੇਲਗਤਾਂਨ
ਹੀ।ਾਅਰਨਿਸਚਾਮੇਰੇਵਿਖੇਲਾਗੇਗਾਬਿਨਾ
ਪਰਮਸੁਖਜੋਹੈਸਮਾਧਪਰਮਕਲਿਆ
ਣਸੋਕਬਹੀਨਹੀ ਅਬਅਰਜਨਬੇਦਕਾ
ਬਿਰਤਾਂਤਸੁਣ।ਬੇਦਕੀਬੁਧਤ੍ਰੀਤੀਨਗੁਣ
ਵਿਖੈਹੈਤੂੰਇਨਤੀਨਹੁਗੁਣਹੁਤੇਅਤੀਤਿ

ਹੋਹੁ ਕੈਸਾ ਹੋਹੁ ਜਹਾਂ ਨਾਸੀਤ ਹੋਹ ਨਾਉ ਸਨਿ ੪੮
ਹੋਹੁ।ਅਰ ਨਾਸ ਨ ਅਮਰ ਨ ਹੋਇ ਅਗਨਿ
ਤੌ ਹੈ ਸਤਰੂਪ ਹੈ ਐਸਾ ਜੋ ਹੈ ਆਤਮਾ ਤੂ ਤਿਸ
ਕੇ ਸਾਖ ਸੁਣੁ ਆਤਮਾ ਸੁਖ ਇਦਰੀਓ ਤੇ
ਰਹੁ ਕਾ ਤਿਨ ਵਿਖੇ ਵਡਾ ਭੇਦ ਹੈ।ਤਿਨ ਕਾ
ਦਿਰਸਟਾਂਤ ਸੁਣ।ਐਸੇ ਜਲ ਕੇ ਪਾਤਰਿ
ਕੂਆ ਤਲਾਵ ਟੋਭਾ ਨਦੀ ਇਨ ਕੇ ਵਿਖੇ
ਇਕ ਹੀ ਕਾਰਜ ਹੈ।ਜੋ ਕੂਪ ਕੇ ਨਿਕਾਸਿਆ

ਏਤਉਜਤਨਕਰਜਲਕਾਢੀਏਤਬਜਲ
ਪਾਨਕੀਜਹ ਪਰਭਲੀਭ੍ਰਾਂਤਕੂਪਾਵਿਖੇ
ਇਸਨਾਨਿਨਹੀਹੋਇਐ ਅਰਦੂਸਤਰਭੀ
ਪੈਏਨਹੀਜਾਂਤੇ। ਅਰਸੈਤਲਾਵ ਟੋਭੇਨ
ਦੀਵਿਖੇਜਾਵਹ ਤਬਤਹਾਂਜਲਪੀਲੇਕ
ਇਸਨਨਬਸਤਰਪੇਵਲੇਹੋਇ ਅਰਜਬ
ਮਹਾਂਪਰਲੈਕੇਵਿਖੇਜਹਾਂਸਾਤੇਹੀਸਮੁ
ਦਰਏਕਹੀਸਮੁੰਦਰਹੋਜਾਂਤੈਹੈਂ। ਐਸੇ

ਅਨੰਤਜਲਵਿਖੇਭੁਜੀਭੂੰਤਜਨਨਭੀਹੋ ੪੫
ਇ ਜਲਪਾਨਭੀਹੋਇ ਬਸੰਤਰਭੀਯੋਈ
ਐਸਾ।ਇਸਿਜੀਭੂੰਤਆਤਮਾਂ ਬਰਹਮਸਾਥ
ਸੁਣਾ ਅਨੰਤਸੁਖਪਾਵੈਹੈ।।ਇਸਸੁਖਿ
ਕੋਮੇਰੇਉਪਾਸਕਜੋਹੈ ਬਰਹਮਾਨਾਰਦ
ਸਾਰਖੇਜਾਨੈਂਤੇਹੈਂ।।ਤਿਸਕਾਰਨਤੇਹੈ
ਅਰਜਨ ਐਸਾਜੋਹੈ ਆਤਮਾਕਾਸੁਖ
ਤਿਸਸਾਥਜੁਣਾ।ਤੇਰਾਤੋਛਤਰੀਧਰਮ

ਜੁਧਹੈਸੋਕਰਿ ਫਲੁਕਛੁ ਬਾਂਛੈਨਹੀ ਹਾਰਿ
ਜੀਤਏਕਸਮਾਨਿਜਾਨਕਰਿਜੁਧਕਰਿ।
ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਿਤਹੋ॥ਇਸਕਾਨਾਮਸ
ਮਤਾਜੋਗਕਹੀਏਹੈ ਹੇਅਰਜਨ ਐਸੇ
ਬੁਧਜੋਗਸਾਥਜੁਤੁਕਰਪਾਪਪੁੰਨਦੋਨੋ
ਕੋਕਾਟਕਰ ਬੁਧਜੋਗਕਰਆਤਮਾਸਾਥ
ਜੁੜ ਇਸਕਾਨਾਮ ਕਲਿਆਨ ਜੋਗਕ
ਹੀਏਹੈ॥ਐਸੇਜੋਹੈਬਬੇਕੀਪੁਰਖਸੋਫ

ਲ ਕਿਸੀਬਾਤਕਾਨਹੀਬਾਂਛਤਾ।ਸੁਖੁਸਾਥ ੪੬)
ਜੁਤੇਹੈ।ਅਰਕਛੁਫਲਬਾਂਛਤੇਹੈਂ।ਤੇਨੀ
ਚਮਤੇਹੈਂ।ਹੇਅਰਜਨ।ਜਬਤੂੰਮੇਰੇਸਾਥਿ
ਬੁਧਕਾਨਿਹਚਾਨਿਹਚਲਕਰੇਗਾ।ਤਬ
ਜਨਮਮਰਨਕੇਬੇਧਨਿਕਾਟਕਰਮੇਰੇਅ
ਬਨਾਸੀਪਦਾਵਿਖੇਜਾਇਪਰਾਪਤਿਹੋਹਿ
ਗਾ।ਹੇਅਰਜਨ।ਜਬਮੋਹਕੇਜਾਲਕੋਤੇਰੀ
ਬੁਧਤਰੈਗੀ।ਤਬਜਿਤਨੇਸਾਸਤਰਸੁਣੇ

ਹੈਤਿਨਤੇਭੀਬਿਰਕਤਹੋਇਰਹਾ।ਤਬਤੇਰੀ
ਬੁਧਿਨਿਹਚਲਹੋਵਹਿਗੀ।ਜਬਤੂੰਸਮਾ
ਧਿਜੋਗਕੇਸੁਖਕੋਜਾਨੈਗਾ।ਸਿਰੀਕਿਸ
ਨਭਗਵਾਨਿਕੇਬਚਨਸੁਨਕਰਿ।ਅਰ
ਜਨਪਰਸਨਕਰੈਹੈ।। ਅਰੋਜਨੋਵਾਚ।।
ਹੇਕੇਸਵਜੀ ਜਿਸਕੀਨਿਹਚਲਬੁਧਹੈ।।
ਤਿਸਕੇਲਛਨਕਿਰਪਾਕਰਕਹੋ।ਤਿਸ
ਕੀਬੋਲੀਕੈਸੀਹੈ।ਅਰਸਮਾਧਕੈਸੀਹੈ

ਅਰਲੋਕੇਸਾਥਬਾਤਕਿਸੰਭ੍ਰਾਂਤਕਰੈਹੈ॥ ੪੭
ਅਰਵ੍ਹਿਹੁਸਲਤਾਕਿਸੰਭ੍ਰਾਂਤਹੈ॥ਜੈਸੈਕਿ
ਸੰਭ੍ਰਾਂਤਸਮਝੈਕਿਇਹਨਿਹਸਲਬ੍ਰਧੀਹੈ
ਇਤਨਾਸੁਲਕੇਸਿਰੀਕਿਰਿਸਨਜੀਕਹੈ
ਹੈ॥ ਸਿਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚ॥ ॥ਹੇਅਰ
ਜਨਜਿਸਕੀਕਾਮਨਾਕਿਸੀਬਾਤਕਰਿ
ਨਹੀਉਠਤੀਅਪਨੇਆਤਮਾਕੇਪਾਇਕ
ਰਿਸੰਤੁਸਟਅਘਾਇਰਹਾਹੈ॥ਤਿਸਕੋ

ਨਿਹਚਲਬੁਧੀਜਾਨਣਾ।ਬਹੁੜਕੈਸਾਹੈ।
ਜੋਤਿਸਕੀਦੇਹਕੋਦੁਖਲਾਗੇਤੋਚਿੰਤਾਨ
ਕਰੇ।ਅਰਸੁਖਕੀਬਾਛਨਨਾਕਰੈ।ਅਰ
ਕਿਸੀਸਾਥਿਜਿਸਕਾਮੋਹਨਾਹੀ ਅਰਿ
ਕਿਸੀਸਾਥਬੈਰਨਾਹੀ।ਅਰਕਿਸੀਪਰ
ਕਰੋਧਨਹੀਹੋਤਾ ਤਿਸਕੋਭੀਨਿਸਚਲ
ਬੁਧੀਜਾਨਣਾ।ਬਹੁੜਕੈਸਾਹੈ।ਜਿਸਕੀ
ਕਿਸੀਸਾਥਪਰੀਤਨਾਹੀ।ਅਰਭੁਲੀਹੁ

ਸੁਤ ਪਾਇ ਤੇ ਹਰਖ ਨਾਹੀ॥ ਅਰ ਬੁਰੀ ਵਸਤੁ ੪੮
ਪਾਇ ਤੇ ਸੋਕ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਬੁਧੀ ਨਿਹਚ
ਲ ਜਾਨਣੀ॥ ਬਹੁੜ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕੂਰਮ
ਜੋ ਹੈ ਕਛੂ ਸੋ ਆਪਨੇ ਹਾਥ ਪਾਉ ਮੁਖਿ ਸ
ਭੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਅਪਨੀ ਖੋਪਰੀ ਬੀਚਿ
ਵਾੜੁ ਲੇਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਜਿਨ ਸਭ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਆ ਬਿਖਯਾ ਤੇ ਦੂਰ ਸਕਰਿ ਥੈਪ ਰਾਖੀ ਹੈ
ਤਿਸ ਕੇ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲ ਬੁਧੀ ਜਾਨਣੀ ਹੈ ਅਰ

ਜਨਜਦਪਥਬੇਕੀਬੁਧਕਰਕੇਪੁਰਖਇੰਦ
ਰੀਆਕੇਜੀਤਣੇਕਾਜਤਨਕਰੇਹੈਂ ਤੌਭੀ
ਇੰਦਰੀਆਬਲਵਾਨਹੈ ਮਨਕੋਠਉਰਤੇਹੁ
ਲਾਇਤੀਹੈ ਸੋਹੇਅਰਜਨਤਿਨਸਭਨੋਇੰ
ਦਰੀਓਂਕੋ ਤੂੰ ਵਸਕਰ ਕਿਸਭੋਂਤਵਸਕਰ
ਸੋਸੁਨ ਮਨਕਾਨਿਹਚਲਚੇਤਾਮੇਰੇਵਿਖੇ
ਰਾਖਮਨਕਰ ਇੰਦਰੀਆਂ ਸੁਰਜੀਤ ਜੋਮ
ਨਮੇਰੇਵਿਖੇਰਾਖਾ ॥ ਇੰਦਰੀਆਆਪੇਹੀ

ਜੀਤੀਜਾਹਿਗੀ॥ਜਿਸਕੇਵਸਿਇੰਦ੍ਰੀ ੪੯
ਹੈਂਤਿਸਕੀਬੁਧਿਨਿਹਚਲਜਾਨ॥ਅਰ
ਜੋਮੇਰੇਨਾਮਮੇਰੇਧਿਆਨਬਿਨਾਜੋਕੁਛ
ਚਿਤਵਨਾਬਾਤਕਰਨੀਇਸਤੇਇਸੁਮ
ਨੁਖਕਾਕਿਸਭਾਂਤਕਾਰਜਬਿਗਰਹੈਹੈਂ॥
ਜੈਸੇਨੁਜੋਮਨੁਖਵਿਦਿਆਕੀਬਾਤਕ
ਰੇਤਿਸਕਾਸੰਗਕੀਜੈਅਥਵਾਆਪਨੇ
ਮਨਵਿਖੈਧਿਆਨਕੀਜੈਤਬਵਿਦਯਾ

ਸਿਗਾਇਸਤੇਹੋਤਾਹੈ।ਤਿਸਸਿਗਤੇਅਨਿ
ਵਿਖੇਕਾਂਮਤੇਆਦਲੈਕਰਿਕਾਂਮਨਾਉਪਜੇ
ਹੈਂ।ਅਰਕਾਮਤੇਕਰੋਧਉਪਜੈਹੈ।ਮੋਹ
ਤੇਚੇਤਨਕਾਨਾਸਹੋਤਾਹੈ।ਤਬਚੇਤਨਕਾ
ਨਾਸਭਯਾ।ਤਬਬੁਧਕਾਨਾਸਹੂਆ।ਬੁਧ
ਕੇਨਸਟਹੂਏਤੇਇਸਕਾਨਸਟਹੋਜਾਤਾ
ਹੈ।ਜਬਬੁਧਨਸਟਭਈਤਬਜੈਸੇਔਰ
ਪਸੂਜੂਨਿਤੈਸੇਏਹਪਸੂਭਯਾ।ਤਿਸਕਾ

ਰਲਤੇਜੋਮੇਰੇਭਗਤਹੈਂਸੋਸਿਸਾਰੀਓਸ ੫੦
ਨੁਖੋਕਾਸਿਰਾਨਕਰੈ।ਅਰਨਮਥਾਬਿਨਾਐ
ਰਬਾਤਨਕਰੈ।ਅਰਨਾਮਕੀਓਿਤਵਨਾਬਿ
ਨਾਕੁਛੁਔਰਸਿਕਲਪਕਰੈਨਹੀਏਹਮੇਰੇ
ਭਗਤੋਂਕੋਮੇਰੀਆਗਿਆਹੈ।ਅਬਅਰ
ਜਨਮੇਰੇਭਗਤਛਾਦਨੋਭੋਜਨਕਾਅੰਗੀ
ਕਾਰਕੈਸੇਕਰੈਹੈਸੋਸੁਲਾ।ਜੈਸੇਮੇਰੀਆ
ਗਿਆਸੋਆਇਮਿਲਾਹੈਤੈਸੇਹੀਭੋਗਲੀ

ਆ।ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਤਅਗਜਿਨਕੇਮ
ਨਕਾਨਿਹਚਲਾਚਿਤਮੇਰੇਵਿਖੈਹੈ।ਸਤਿ
ਨਪਾਰਿਹਉਕਿਰਪਾਕਰੋਹੋਮੇਰੀਕਿਰਪਾ
ਤੇਤਿਨਕੇਛੋਟੇਬਡੇਜੋਦੁਖਤਨਕੇਅਰ
ਮਨਕੇਹੈਤਿਨਕਾਨਾਸਹੋਤਾਹੈ।ਤਬਤਿ
ਨਕਾਮਨਅਤਿਪਰਸਨਿਹੋਤਾਹੈ।ਤਿਨ
ਕੀਬੁਧਕਾਨਿਸਚਾਮੇਰੇਵਿਖੈਹੋਤਾਹੈ॥
ਅਥਜਿਨਕੀਨਾਸਤਕਬੁਧਹੈਤਿਨਕੀ ੫

ਬਾਤਸੁਲਾ। ਹੇਅਰਜਨ ਨਾਸਤਕਬੁਧਾਕਿ ੪੧
ਜੋਕੋਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਕਿਕਹਾਂਹੈ॥ ਪਰਮੇਸਰ
ਕਿਸਨੇਦੇਖਾਹੈਂ ਤਿਨਕੀਸਰਧਾਔਰੇਵਿ
ਖੇਲਾਗਤੀਨਹੀ ਬਿਨ ਸਰਧਾਲਾਗੇਤਿ
ਨਕੋਸੁਖਨਾਹੀ ਨਾਸਤਬੁਧੀ ਸਦਾ ਦੁਖੀ
ਰਹਤੇਹੈਂ॥ ਹੇਅਰਜਨ ਜੋਕੋਈ ਇਦ੍ਰੀ
ਵਿਖ੍ਯਾਕੇਚਲੇ ਤਿਸਕੇਪੀਛੇਮਨਕੋ
ਨਾਜਾਨਦੇਜੋ ਜਾਵੇ ਤਿਸਕੀਬਧਾਕਿਸ

ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਹੈ ਸੋ ਸੁਣ॥ ਜੈਸੇ ਨਉਕਾ ਜੋ ਹੈ ਬੇਣੀ ਨਦੀ
ਮੇ ਪਾਰਲੇ ਕਨਾਰੇ ਕੋ ਚਲਾਈਤੀ ਹੈ॥ ਅਰਪ
ਰਵਾਲਪ ਵਿਚ ਝਖੜ ਆਵਤਾ ਹੈ ਨੌਕਾ
ਕੋ ਕਨਾਰੇ ਨਹੀ ਲਗਣੇ ਦੇਤਾ ਨੌਕਾ ਜਿਧਰ
ਕਿਧਰ ਜਾਇ ਲਾਗਤੀ ਹੈ॥ ਇਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ
ਝੁਖਕੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕੇ ਪੀਛੇ ਮਨ ਕੋ ਨਾ ਜਾਣ
ਦਈਐ ਤਿਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਹੇ ਮਹਾਂਬਾਹੋ ਅ
ਰਜਨ ਪਰਿਥਮ ਤੂੰ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕੋ ਬਸਿ

ਕਰ ਜਿਨ ਪੁਰਖੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਆਪਨੇ ਅਰ
ਬੋਹਤ ਕਰ ਰਾਖੀ ਹੈਂ ਅਪਨੇ ਬਸ ਕਰੀ ਹੈਂ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੂ ਨਿਹਚਲ ਜਾਨਿ ਹੈ ਅਰ
ਜਨ ਅਬ ਔਰ ਸੁਨੋ॥ ਮੇਰੋ ਸਿਮਰਨ ਭ
ਜਨ ਕੀ ਬਾਤ ਕਾ ਸੁਆਦ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿ
ਜਾਰ ਕੇ ਮਨੁਖੋ ਕੋ ਸੁਰਤ ਨਹੀ ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਣੇ
ਭਜਨ ਰਾਤ ਹੈਂ ਮੇਰੀ ਓਰਿ ਤੇ ਜੋ ਫਿਰ ਰਹੇ ਹੈਂ॥
ਅਰ ਸਿਸਾਰਿ ਕੇ ਵਿਖਯੋ ਕੋ ਸਾਵਧਾਨ ਹੈਂ॥

ਤਿਨ ਕੇ ਏਹ ਹਾਵਿ ਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ॥ ਜਿਸਾ ਵਿਖੇ ਮਨੁ
ਖ ਜਾਗੇ ਹੈ ਅਰ ਸੰਜਮੀ ਜੋ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਭੁਗਤ੍ਰ
ਸੋ ਤਿਸ ਓਰ ਤੇ ਸੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਲੇ
ਸਿਸਾਰ ਕੀ ਬਾਤ ਰਾਤ੍ਰੀ ਹੈ ਅਰ ਮੇਰੇ ਭੁਗ
ਤ ਮੇਰੇ ਭੁਜਨ ਵਿਖੇ ਜਾਗੇ ਹੈਂ ਸਾਵਧਾਨਿ
ਹੈਂ ॥ ਮੇਰਾ ਜੋ ਪੂਰਣ ਭੁਗਤ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਲ
ਛਲ ਸੂਲ ॥ ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਅਪਨੇ ਜਲ ਕਰ
ਪੂਰਣ ਹੈਂ ਅਰ ਨਿਹਚਲ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮੇਰਾ

ਭੁਗਾਤ੍ਪੂਰਨ ਅਰ ਨਿਹਚਲ ਭਾਹੀਏ ਬਹੁ ੫੩
ਤੁ ਕੈ ਸਾਹੈਂ ਜਿਸ ਕੀ ਕਾਮਨਾਂ ਮੇਰੇ ਭ੍ਰਮ ਨਬਿ
ਨਾ ਕਿਸੀ ਬਾਤ ਕੋ ਨਹੀ ਚਲਤੀ ਐਸਾ ਜੋ ਨਿ
ਸਪਰੇਹੀ ਆਬਾਛੀ ਅਰ ਅਹੰਕਾਰਿ ਤੇ ਰਹ
ਤ ਜੋ ਸਾਂਤ ਪਦ ਵਿਖੇ ਲੀਨ ਹੈ ਹੇ ਅਰਜਨਿ
ਮੇਨੇ ਏਹ ਸਾਂਤ ਪਦ ਅਰ ਬਰਹਮ ਮੈ ਅਸਥਿ
ਤ ਭਇਆ ਹੈ ਜੋ ਬਰਹਮ ਮੈ ਹਾਂ ਤਿਸ ਕਾ ਏ
ਹ ਅਸਥਿਤ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਏਹ ਅਸਥਿ

ਤ ਸੁਭਾਵ ਪਰਾਪਤ ਭ੍ਯਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤੁ ਮਾ
ਯਾ ਕੇ ਮੋਹ ਕਰਕ ਬਹੁ ਨਹੀ ਮੋਹੀਤਾ ਹੈਂ ਕਿਉ
ਨਹੀ ਮੋਹਵਿਤਾ ਜੋ ਸੁਲ ਵਹੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਾਰ
ਨਿਰਬਾਣ ਬਰਹਮ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਪਰਾਪਤਿ
ਭਯਾ ਹੈ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ ਸੂਪਨਿ
ਖਤਸੁ ਬਰਹਮ ਬਿਦਯਾ ਜੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸਿਰੀ
ਕਿਰਸਨ ਅਰਜਨ ਸੰਬਾਦੇ ਸਾਂਖ ਜੋਗ ਨਾਮ ਦੁ
ਤੀਓ ਧਿਆਇ॥ ੨॥ ਆਗੇ ਦੂਸਰੋ ਧਿਆਇ

ਕਾਮਹਾਤਮਬਾਲਿਆ। ॥ਸਿਰੀਨਾਰਾਇ
ਣੋਵਾਚ॥ ਸਿਰੀਨਾਰਾਇਣਜੀਕਹੈਹੈ ਹੇਲ
ਛਮੀਤ੍ਰੂਸਰਵਣਕਰ ਦਛਨ ਦੇਸਮੇ ਇਕਪੁ
ਰਨਨਾਮਨਗਰਰਹੈ ਤਹਾਂ ਇਕ ਦੇਵਸੁਸਰਮਾ
ਨਾਮ ਬਡੇ ਧਨਪਾਤਰ ਗਹਿਤਾਥਾ ਅਰ ਸਾਧ
ਸੇਵਾ ਕਰੇਥਾ॥ਇਕਦਿਨਸਾਧਾਕੇਕਹੇਲੇ
ਗਾ ਹੇ ਸੰਤਜੀ ਮੁਝਕੋ ਸਿਰੀਨਾਰਾਇਣਜੀ
ਕੇਜਾਨਣੇਕਾਗਯਾਨਉਪਦੇਸਕਰੋ॥ਜਿਤਕ

ਰਮੇਰੀਕਲਿਆਨਹੋਵੈਸੋਮੋਖਪਦਵੀਪਾਵੈ
ਐਸੇਹੀਸੰਤਸੇਵਾਕਰਤੇਬਹੁਤਾਦਿਨਬੀਤੇ॥
ਤਹਾਂਇਕਬਾਲਨਾਮਾਬਰਹਮਣਆਇਆ
ਬਰਹਮਚਾਰੀ।ਉਸਕੀਸੇਵਾਬਹੁਤਕਰੀ
ਅਰਬੇਨਤੀਕਰੀਹੇਸੰਤਜੀਮੈਨੂੰਕਿਰਪਾਕ
ਰਕੇਸਿਰੀਨਾਰਾਇਣਜੀਕੇਪਾਵਣੇਕਾ
ਗਯਾਨਉਪਦੇਸਕਰੋਜੀਜਿਤਕਰਮੇਰੇਇ
ਸਜੀਵਕੀਕਲਿਆਨਹੋਵੈਜੀ॥ ॥

ਤਬਬਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਕਹਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੈਗੀਤਾ ੫੫
ਜੀਕੇਦੂਸਰੇਧਯਾਇਕਾ ਪਾਠਸੁਣਾਵਤਾਹਾਂ
ਉਸਕੇਸੁਣੇਤੇਤੇਰਾਕਲਿਆਣਹੋਵੈਗਾ॥
ਤਬਦੇਵਸੁਸਰਮਾਂਕਹਾ ਸਿਰੀਗੀਤਾਜੀਕੇ
ਦੂਸਰੇ ਧਯਾਇਕੇਸੁਣੇਤੇਕੋਈਆਗੇਭੀ
ਮੁਕਤਭਯਾਹੈ ਤਬਬਾਲ ਬਰਹਮਚਾਰੀਕ
ਹਾਂ ਮੈਪੁਰਾਤਨਕਥਾਸੁਣਾਵਤਾਹੋਤੂੰ ਸਰ
ਦੂਲਕਗਾਇਕਨਿਤਾਪਰਤਬਨਮੈ ਬਕਰੀ

ਮਾਥਗਾਵਤਾ ਥਾ ਵਹੀ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਅਸ
ਥਾਨ ਮੈ ਭਜਨ ਕਰਤਾ ਥਾ ਰਾਤ ਕੋ ਜਬ ਬ
ਕਰੀਆ ਲੈ ਕੈ ਘਰ ਕੋ ਚਲਾ ਰਸਤੇ ਮੈ ਇਕ
ਸਿਖ ਬੈਠਾ ਥਾ ਇਕ ਬਕਰੀ ਸਭ ਕੇ ਆਗੇ
ਚਲੀ ਜਾਤੀ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸਿਖ ਦੌੜੁ ਗਿਆ
ਅਰ ਉਸ ਅਯਾਣੀ ਨੇ ਇਹ ਅਚਰਜ ਦੇ
ਖਾ ਪਛਤਾਪ ਕਰਤ ਭਇਆ ਅਰ ਮੈ ਭੀ ਵ
ਹਾਂ ਆਇ ਖੜਾ ਹੁਆ ਉਸ ਚਰਵਾਲੇ ਨੇ ਮੁਝੇ

ਸਾਰਾਬਿਰਤੰਤਸੁਣਾਇਆਜੋਬਕਰੀਕੋ ੫੬)
ਦੇਖਕਰ।ਸਿੰਘਡਰਕਰਭਾਗਗਇਆਹੈ
ਤੁਮਸਿਤੁਤਿਰਕਾਲਦੋਹੋਜੀ ਇਹਬਿਰਤੰਤ
ਮੁਝੇਕਹਿਸੁਣਾਵੋਜੀ।।ਇਹਕਿਯਾਚਰਿਤਰ
ਭਯਾਹੈਜੀ।।ਤਬਬਰਹਮਚਾਰੀਕਹਾਂ ਹੇ ਅ
ਜਾਪਾਲ ਮੈ ਤੁਝੇ ਏਕ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰਤਾਸੁਣ
ਵੋਹੋ।।ਇਹਬਕਰੀਪਿਛਲੇਜਨਮਅਡਾਇਣ
ਥੀ।।ਜਾਤੀਇਸਕੀਸੂਦਰੀਥੀ।।ਜਬਬਾਇਸ

ਕਾਭਰਤਾ ਮਰਗਇਆ ਤਬ ਇਹ ਬਡੀ ਤ੍ਰਾ
ਇਲ ਭੁਈ ਜਿਸ ਸੁੰਦਰ ਲੜਕੇਕੋ ਦੇਖੇਤਿ
ਸਕੋ ਖਾਏ ਅਰ ਇਹ ਜਿਅ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ
ਬਧੇਕ ਥਾ ।। ਏਕਾਦਿਨ ਪੰਛੀ ਪਕੜਨੇ ਗ
ਇਆ ਅਰ ਡਾਇਨ ਭੀ ਬਨਕੋ ਗਈ ਥੀ ।।
ਤਹਾਂ ਇਸ ਡਾਇਨ ਨੇ ਉਸ ਬਧਕ ਕੋ ਖਾਇਲੀ
ਆ ਅਬ ਵਹੀ ਬਧਕ ਆਇ ਜਿਅ ਭੁਇਆ
ਅਰ ਵਹੁ ਡਾਇਨ ਇਹ ਬਕਰੀ ਭੁਈ ਜਿਅ ਕੋ

ਪਿਛਲੇਜਨਮਕੀਖਬਰਹੈਂਤਿਸਜਨਮਿਤਬ ੫੭
ਕਰੀਕੋਦੇਖਕੇਸਿਖਨਠੈਹੈ।ਸਿਖਨੇਜਾਇ
ਆਹੇ।ਕਿਅਬਭੀਮੁਝੇਖਾਵਣਲਆਈਹੈ।ਤ
ਬਉਜਅਜਾਪਾਲਕਹਾਂ।ਕਿਹੇਬਰਹਮਣਾ
ਰੀਮੈਪਿਛਲੇਜਨਮਕੋਲਖਾ।ਤਬਬਾਲਾਬ
ਰਹਿਮਚਾਰੀਕਹਾਤੂੰਪਿਛਲੇਜਨਮਚੰਡਾ
ਲਖਾ।ਤਬਅਜਾਪਾਲਕਹਾ।ਕਿਹੇਬਰਹਮ
ਚਾਰੀਜੀਕੋਈਐਸਾਉਪਾਉਭੀਹੈ।ਜਿਸ

ਕਰਕੇਹਮਾਇਸਅਧਮਦੇਹੀਤੇਛੂਟੇ।ਤਬ
ਬਰਹਮਚਾਰੀਕਹਾ ਮੈਂਤੁਮਾਰਾਤੌਂਨੇਕਾਊਧ
ਰਕਰਤਾਹੋਆ।ਇਕਬਾਰਤਾਤੁਮਮੇਰੇਤੇਸੁਲੇ
ਪਾਰਿਥੇਮੈਤੇਇਕਪਰਬਤਕੀਕਿਦਰਾਮੇਇਕ
ਸਿਲਾਥੀ ਤਿਸਪਰਸਿਰੀਗੀਤਾਜੀਕਾਹੂ
ਸਰਾਧਿਆਉ ਲਿਖਆਹੁਆਥਾ ਮੈ ਤਿਨਿ
ਅਖਰੋਕੋਤਿਸਾਸਿਲਾਪਰਦੇਖਾਥਾ।ਸੋਅ
ਥੇਮੈਤੁਮਾਰੇਕੋਮਨਬਚਕਰਮਕਰਕੇਸੁਲਵ

ਤਾਓਹੈ ਤ੍ਰਿਅਸਰਵੁਣਕਰੇ॥ ਤਬਬਰਹਮਣਾ ੫੮
ਗੀਜੀਨੇਗੀਤਾਜੀਕੇਅਖਰਸੁਲਾਏ॥
ਤ੍ਰਿਜੀਸਮੇਂਤਤਕਾਲਹੀਅਕਾਸਤੇਬਾਂਨਅ ਵਾਂ
ਇਆ॥ ਤਿਨਸਭਨੋਂਕੋਬਿਵਾਨੋਂਪਰਚੜਾਕਰਿ
ਬੈਕੁੰਠਕੋਲੈਗਾਏਅਧਮਦੇਹਤੇਛੁਟਕਰਿ
ਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈਅਰਦੇਵਸੁਸਰਗਮਾਂਭੀਸੁ
ਖਕਰਗੀਤਾਗਾਯਾਨਕੇਮੁਕਤਭਯਾ॥ਅ
ਰਦੇਵਦੇਹੀਪਾਇਕਰਿਬੈਕੁੰਠਕੋਗਯਾ॥

ਤਬ ਸਿਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਲਛਮੀ
ਜੋ ਮਨੁਖ ਸਿਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪ
ਹੇ ਸੁਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਫਲ ਕਹਾਂ ਬਰਨਨ ਕਰੀਏ
ਜੋ ਸਿਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਕਰੇ ਅਥ
ਵਾ ਸੁਨੇ ਤੇ ਨਰ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈ।।
ਪਾਠ ਕਾ ਫਲੁ ਅਧਯ ਕਹੋ।। ।। ਇਤਿ ਸਿ
ਰੀ ਪਦਮ ਪੁਰਾਣੇ ਸਤੀ ਈਸੁਰ ਸੰਬਾਦੇ ਉਤ
ਰ ਖੰਡੇ ਸਿਰੀ ਗੀਤਾ ਮਹਾਤਮੇ ਦੂਤੀਓ ਧਿਆ

ਝਿ॥ ੨॥ਆਰੋਸਿਰੀਗੀਤਾਜੀਕਾਤੀਸਰਾ
ਧਿਯਾਇਲਿਖਿਆ॥ ॥ਅਰਜਨੋਵਾਚ॥

ਅਰਜਨਸਿਰੀਕਿਰਸਨਭਗਵਾਨਜੀਪ
ਾਰਿਸਨਕਰੈਹੈਂ॥ਕਿਹੇਜਨਾਰਦਨਜੋਏ
ਹਜਨਿਰਬਾਲਪਦ ਬਰਹਮਪਦਸਬਤੇਸ
ਰੇਸਟਪਦਹੈ॥ਤਉਮੁਝਕੋ ਘੋਰਭਯਾਨ
ਕਕਰਮਜੋ ਜੁਧਹੈਸੋ ਇਸਵਿਖੇਮੁਝਕੋਕਿ
ਉਜੋੜਤੇਹੋ॥ਮਿਲੇਹੂਏਬਚਨੋਕਰਮੇਰੀ

ਬੁਧਾ ਕਿਉ ਮੋਹਤ ਹੋ ਕਹਾਂ ਨਿਰਬਾਲ ਪਦਾ॥
ਕਹਾਂ ਜੁਧ ਕਰਨ ਏਕ ਬਾਤ ਨਿਹਚੈ ਕਰਿ
ਕਹੋ ਜੀ। ਜਿਸਤੇ ਮੇਰੀ ਕਲਯਾਣ ਹੋਇ॥
ਅਰਜਨ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨ ਕਰਿ ਸਿਰੀ। ਕ੍ਰਿ
ਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਬੋਲਤ ਭਏ॥ ॥
ਸਿਰੀ ਭਗਵਾਨੋਵਾਚ। ਹੇ ਨਿਹਪਾਪ ਅ
ਰਜਨ ਜੋ ਮੈ ਲੋਕੋ ਕੋ ਗਯਾਨ ਜੋਗ ਕਹਾ ਹੈ
ਸੋ ਜੋਗ ਸਾਬਤ੍ਰ ਜੁਗਨਾ। ਸੁਣਨਾ ਕਿਆ ਹੈ॥

ਕਰਮ ਜੋਗੀ ਕੋ ਕਰਮ ਜੋਗ ਕਹਯਾ ਹੈ ਹੇ ੯੦
ਅਰਜਨ ਜੋ ਕੋਈ ਸਤ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਤਿਆ
ਗ ਬੈਠੇ ਕਿਛ ਅਰੰਭ ਨ ਕਰੈ ਅਰ ਕਹੇ ਕਿ
ਹਉ ਨਿਹਕਰਮੀ ਹੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਂ ਸੋ ਪੁ
ਰਸ ਭੂਲ ਕਰ ਕਹੈ ਹੈ ਨਾ ਵੁਹ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਹੈ ਨਾ ਵੁਹ ਨਿਹਕਰਮੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਦੇਹ ਧਾ
ਰੀ ਹੈ ਸੋ ਏਕ ਖਿਨ ਭੀ ਨਿਹਕਰਮ ਨਾਹੀ
ਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਭ ਆ ਵੁਲੇ ਪਰਜੰਤ ਅਰ ਮਰ

ਲੈਪਰਜਿਤਸਦਾਕਰਮਹੀਕਰੇਹੈਂ।ਨਿਹ
ਕਰਮਕਥਹੂਨਾਹੀ।ਇਹਮਾਯਾਕੀਰਚੀ
ਹੂਈਜੋਹੈਦੇਹਸੋਇਸਕੇਵਸਨਾਹੀਮਾਯ
ਕੇਵਸਹੈਂਅਬਅਰਜਨਐਸੇਜੋਗੀਜੋਹੈ
ਬੈਰਾਗੀਹੈਂਜਿਤਨੇਤਿਨਕੀਬਾਤਸੁਨ
ਕੈਸੇਹੈ।ਜਿਨਬਾਹਰਕੀਆਇਦ੍ਰੀਅ
ਜਿਜਮਕਰਰੋਕੀਆਹੈਂਅਰਚੌਕੜੀਮਾਰ
ਬੈਠੇਹੈਂ।ਅਰਮਾਨਕਰਿਇਦ੍ਰੀਓਕੋਭੁ ੬

ਗੇਕੀਚਿਤਵਨਕਰਤੇਹੈਂ।ਕੁਛੋਹੋਇਤੋਖਾ ਢ੍ਰ
ਈਏ।ਅਰਪਹਗੀਏਜੋਐਸੇਜੋਗੀਸਵ
ਰਪਾਖੰਡੀਹੈਂ।ਅਰਜੋਐਸੇਤਿਨਤੇਭੁਲੇ
ਹੈਂ।ਕੇਸੇਜੋਬਾਹਰਕੀਆਇੰਦਰੀਆ
ਕਰਮਕਰੈਹੈਂਅਰਮਨਕਾਨਿਹਚਲਚੇਠਾ
ਮੇਰੇਵਿਖੇਰਾਖਤੇਹੈਂਤੇਸਰੇਸਟਹੈਂ।ਤਿਸ
ਕਾਰਣਤੇਹੇਅਰਜਨਤੂਛਤਰੀਹੈਂ।
ਜੁਧਕਰਣਾਤੇਰਾਧਰਮਹੈਂ।ਇਦਰੀਓ

ਕਰਜੁਪਕਾਰਿਅਰਮਨਾਨਿਹਚਲਹੋਤਾ
ਮੇਰੇਵਿਖੇਰਾਖ॥ਹੇਅਰਜਨਕਰਮਕੀਏ
ਬਿਨਦੇਹਤੀਨਹੀਰਹਤੀ॥ਔਰਕਿਆ
ਕਹੀਏ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ਜਗਨਾਥਨਮਿਤ
ਕਰਮੰਜੋਨਿਹਕਰਮਾਨਿਰਬੰਧਨਹਾ॥ਲੋ
ਕਕਰਮੋਹਰਸਿਦੇਹੀਜਨਮਜਨਮਬਹੁਭੋਗ
ਤੇ॥੧॥ ॥ਹੇਅਰਜਨਜਗਰੂਪਜੋਭ
ਗਵਾਨਹੈਸੋਏਹਉਜੋਮੇਰੇਨਮਿਤਕਰਮ

ਕਰੈਹੈ ਜੋ ਬੇਧਨਾ ਅਹ ਪਰਤੇ ਹੈਂ। ਤਿਸਕਾਰ ੯੨

ਲਤੇ ਹੈ ਕ੍ਰੀਤੀ ਨਿਦਨ ਅਰਜਨਿ ਮੇਰੀ ਆਗ

ਜਾਆਨ ਕਰਤ੍ਰੂ ਕਰਮ ਕਰ ਅਰ ਫਲ ਕਛੂ

ਬਾਂਛਨਾਹੀ। ਅਬ ਜੋ ਲੋਗ ਰਾਜਗਤ੍ਰ ਪੁਰਖ

ਭ੍ਰਗਾਵਾਨਿ ਕੋ ਜੋਗਾਆਰਗ ਕਰ ਜਪਨ

ਪੂਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤਿਨਕਾ ਪਰਕਾਰ ਕਹਤੇ

ਹੈਂ। ਸ੍ਲੋਕ। ਹੇ ਅਰਜਨ ਜਬ ਬਰਹਮਸ

ਨੀਏ ਏਹੁ ਬਿਸਾਰ ਕੇ ਉਤਪਤਿ ਕੀਆ। ਤ

ਬਸਰ ਬਹੀ ਜਗ ਕਰਨੇ ਕੀ ਰਚਨਾ ਬਨਾਈ।।
ਅਰ ਜਗ ਕੀ ਸਾਮਗਰੀ ਭੀ ਉਪਜਾਈ।। ਅ
ਰ ਬਰਹਮਾ ਜੀ ਮਨੁਖੋ ਕੋ ਏਹ ਆਗਿਆ ਕਰ
ਤ ਭੁਇਆ ਕਿ ਹੇ ਮਨੁਖੋ ਇਨ ਜਗੋ ਕੀ ਸਾਮ
ਗਰੀ ਕਰ ਜਗ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਜਪਹੁ
ਪੂਜਹੁ ਅਰ ਸਾਬਹੀ ਜੋ ਭਗਵਾਨ੍ਹਿ ਕੇ ਅੰਗ
ਹੈਨ ਸਭੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ ਪੂਜਹੁ।। ਅਰ
ਜੋ ਕਛੁ ਤੁਮ ਬਾਛਾ ਕਰਹੁਗੇ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਤੁਮ ਕੋ

ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਦੇਵੈਗੋ ਸੋਮਨੁਖਲਗੇਦੇਵ ਏ।ੜ
ਤਿਸੋਕੋਪੂਜਨੇ॥ਅਰਮਨੁਖੋਕੀਕਲਯਾਣ
ਦੇਵਤਿਆਂਤੇਹੈ॥ ਸਲੋਕ॥ ਜੋਇਛੁਜਾਨਿ
ਕਰਹਪਰਾਣੀਲਾਇਪੂਜਾਦੇਵਤਾ॥ਤੇਮੁਕ
ਤੇਸਗਲਪਾਹੀਏ ਏਹਬਚਨਯਥਕਰਮਕ
ਹਾ॥੧॥ਅਨੇਹੇਇਪੂਜਾਕਰਹਪਰਾਣੀਤੇਈ
ਮਾਨੁਖਪਾਪਕਰਹਾ॥ਖੇਤਰਬਾਹੀਜੀਆਮਰ
ਤਕਤੇਪਾਪੀਇਉਭੋਗਤਹਾ॥ ੨॥ ਹੇਅਰ

ਜਨਦੇਵਤਾਮਨੁਖਹੁਕੇਮਨਕੀਬਾਂਛਾਕੇਫ
ਲਦੇਣੇਕਉਸਮਰਥਹੈਂ।ਅਰਦੇਵਤਾਕੀਕ
ਲਿਆਣਮਨੁਖਹੁਤੇਅਰਮਨੁਖਹੁਕੀਕਲਿ
ਆਣਦੇਵਤਾਤੇਹੈ।ਜੇਕੋਈਮਨੁਖਦੇਵਤਾਕੇ
ਦੀਏਬਿਨਾਆਪਹੀਭੋਜਨਕਰੈਸੋਦੇਵਤਾ
ਕੇਚੋਰਕਹੀਏ।ਅਰਜੋਮਾਨੁਖਮੁਝਕਉਭੋ
ਗਲਗਾਇਕਰਿਮੇਰਾਪਰਸਾਦਜਾਣਕਰ
ਅੰਨਭੋਜਨਕਰੈਹੈਸੋਸਰਬਉਪਾਧਤੇਮੁਕਤ

ਹੈ॥ ਅਰਜੋਪਰਾਣੀਮੇਰੇਸਮਰਥਪਲਕੀਏ ੬੪
॥ਬਿਨਾਹੀਆਪੇਹੀਭੋਜਨਕਰਲੇਤੇਹੈਂ॥ਜੋਪ
ਰਾਣੀਸਰਬਪਾਪੇਕੋਭੋਗਤੇਹੈਂ॥ਕੋਲਪਾਧਿ
ਸੇਸੂਲਾ॥ਜੋਜੀਵਖੇਤਰੀਕਰਨੇਕੇਸਮੇਮੂਏ
ਹੈਂ ਅਰਚਕੀਵਿਖੇਉਖਲੀਵਿਖੇਚੁਲੇਵਿਖੇ
ਬੁਹਾਰੀਸਾਥਾ॥ਪੈਰੀਚਲਤੇਸਮੇਸੋਵਾਹਿ
ਸਮੇਇਨਠਾਹੋਰਾਵਿਖੇਜੋਜੀਵਘਾਤਹੋਤੇਹੈ॥
ਤਿਨਕਾਪਾਪਤਿਨਕੇਮਾਥੇਪਰਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੋਪ

ਗਾਣੀਮੂਝਕੋਸਾਮਰਪੋਥਿਨਾਆਪਹੀਭੋਜ
ਨਕਰਤੇਹੈਂ॥ਅਬਅਰਜਨਜੋਪਰਮੇਸਰਕੇ
ਪੂਜਣੇਤੇਬਿਸਾਰਿਕੇਜੋਕਲਜਾਣਹੋਤੇਹੈ
ਸੋਸੁਣ॥ਸਭੀਸਰੀਰਧਾਰੀਜੋਭੂਤਪਰਾਣੀ
ਹੈਂਤਿਨਕੀਉਤਪਤਅੰਨਤੇਹੈਂ॥ਪਿਰਥਮੇ
ਏਹਪੁਰਖਅੰਨਖਾਤੇਹੈਂ॥ਤਿਸਤੇਬੀਰਜਹੋ
ਤਾਹੈ॥ਅਰਜੋਇਸਤਰੀਆਅੰਨਖਾਤੀਹੈਂ
ਤਿਸਤੇਰਿਤਉਪਜੈਹੈ॥ਤਿਸਕੀਰਿਕਤਿ

ਅਰਬੀਰਜਕੇਸਿੰਜੋਗਤੇਦੇਹਉਤਪਤਹੋਤੀਹੈ ੬੫
ਇਸਪਰਕਾਰਿਅੰਨਤੇਦੇਹਉਤਪਤਹੋਤੀਹੈ॥
ਅਨਕੀਉਤਪਤੀਮੇਘਤੇਹੋਤੀਹੈ॥ਮੇਘ
ਜਗਕਰਨੇਤੇਉਤਪਤਹੋਤੇਹੈਂ॥ਅਰਜਗ
ਕਰਮਕੀਏਤੇਉਪਜੇਹੈ॥ਅਰਜਗਕਰ
ਨੇਕੀਬਿਧਿਬੇਦੋਤੇਜਾਣੀਤੀਹੈ॥ਅਰਿ
ਬੇਦਪਾਰਬਰਹਮਾਬਿਸਨੇਤੁਉਪਜੇਹੈਂ॥ਤਿ
ਸਕਾਰਣਤੇਸਰਬਬਿਆਪੀਜੋਹੈਂਬਰਹ

ਾਸੋਨਿਤਹੀਂਜਗਕਰਕੇਪੂਰਣਜੋਗਹੈ॥
ਜਿਸਕੇਪੂਜਨਕੀਏਤੇਜਿਸਜਾਗਰਿਕੀਕਲਸਾ
ਲਿਹੋਤੀਹੈਂ॥ਸੋਐਸੇਕਾਲਿਆਲਿਭੂਪਪਾ
ਰਬਰਹਮੈਕੋਜੋਪੂਜੈਨੰਹੀ ਅਰਅਪਨੀ
ਇਦਰੀਓਕੇਲੀਏਕਸੋਈਕਰਤੇਹੈਂ ਤਿ
ਨਕਾਜੀਵਣਾਨਿਸਫਲਹੈਂ॥ਅਬਜਿਨਿ
ਕੀਪਰਤਿਆਤਮਾਸਾਥਲਾਗੀਹੈਂ॥ਜੋ
ਆਤਮਾਲਾਭੀਹੈਂ॥ਜੋਆਤਮਾਕੇਲਾਭਕੇ

ਪਾਇਕਰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ॥ ਅ ੫।੬।
ਰਜੋ ਆਤਮਾ ਲਾਭੁ ਕਰ ਸੰਤੁਸਟ ਭੁਏ ਹੈਂ ॥
ਤਿਨ ਕੋ ਕੋਈ ਕਰਮ ਕਰਣ ਨਹੀ ਬਾਹੀਏ ॥
ਤਿਨ ਕੋ ਕਿਸੀ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕੀਏ ਕਾ ਫਲ
ਨਾਹੀ ਅਨਕੀਏ ਤੇ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨਾਹੀ ॥ ਆਰ
ਕੀਏ ਤੇ ਕਛੁ ਪੁੰਨ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪਰਾਲੀ ਆਤਮਾ
ਕੇ ਲਾਭੀ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕਾ ਸਿ ਸਾਰ ਕੇ ਮਨੁਖੋ ਸਾਥ
ਕਛੁ ਪਰੋਜਨ ਨਹੀ ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਬਹੁ

ਨ ਕਰਮ ਕਹੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸੁਣ। ਜੋ ਭੁਲੇ ਕਰਮ ਹੈਂ।
ਇਸਨਾਨ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਕਾਰਿ ਤੇ ਕਰਮ ਨਹੀ
ਤਜਾਗਣੇ ਚਾਹੀਏ। ਜੋ ਸਤ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਰ
ਫਲ ਕੀ ਬਾਂਛਾ ਨਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪੁਰਖ। ਇਸ ਸਤ ਕ
ਰਮ ਕੇ ਮਾਰਗ ਕਰ ਪਾਰਬਰਹਮ ਕੋ ਪਰਾਪ
ਤ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਹੇ ਅਰਜਨ ਭੁਲੇ ਕਰਮ ਜੋ ਹੈਂ ਸਤ
ਕਰਮ। ਇਸਨਾਨ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਕਰਿ ਇਨ ਸਤ
ਕਰਮੋ ਕੋ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਗ੍ਯਾਨ ਕਾ ਬਿਦੇਗੀ

ਆਦਿਲੈਕਰਿਬਹੁਤਮਾਨੁੱਖਜਿਧਆਵਸ ੬੭
ਥਾਕੋਪਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈ।ਤਉਭੀਲੋਕੇਕੀਕ
ਣਿਯਾਣਕੇਨਮਿਤਿਤੇਕਰਮਕਰਤੇਹੀਰਹੇ
ਜੋਕਰਮਸਰੇਸਟਿਮਨੁਖਕਰਤੇਹੈਂ।ਤਿਨ
ਕੋਦੇਖਕਰਵਹੀਕਰਮਔਰਭੀਲੋਕਕਰਤੇ
ਹੈਂ।ਇਸਕਾਰਣਤੇਮਹਾਂਨਭ੍ਰਾਵੁਬਿਦੇਹਅ
ਵਸਥਾਵਿਖੇਭੀਪਰਾਪਤਭੁਏਹੈਂ।ਤਉਭੀ
ਜਤਕਰਮਨਹੀਤਿਆਗੇ।ਕਿਉਂਕੇਅਉਰ

ਲੋਕੋਕੋਂਜਿਧਅਵ੍ਯਸਥਾਨਹੀਪਰਾਪਤਭਈ
ਅਰਸਤਕਰਮੋਕਾਤਿਯਾਗਾਕਰਹਗੇ।
ਤਬਲੋਕਸਭਕਰਮਭ੍ਰਸਟਹੋਇਜਾਹ
ਗੇ।ਪਸਪੰਛੀਜੋਨਿਕੀਭਾਂਤਿਮਨੁਖਹੋ
ਵਹਗੇ।ਇਸੀਕਾਰਨਤੇਮਹਾਨਭਾਵਸਤ
ਕਰਮਕਰਤੇਰਹਤੇਹੈਂ।ਹੇਅਰਜਨਮੁੜ੍ਹ
ਕੋਦੇਖਜੋਮੁੜ੍ਹਕੋਤਿਰਲੋਕੀਵਿਖੇਕਿਸੇ
ਕਰਮਕਰਲੇਜਾਬਪੋਰੇਜਨਨਹੀ।ਪਰ

ਜੋਕਛੁਹਉ ਸਤਕਰਮਕਰੋਗਾਤ ਬਾਮੁਝਕੋ ੯੮
ਕਛੁਪੁੰਨਹੋਇਗਾ ਅਰਅਨਕੀਏਤੇਕਛੁ
ਪਾਪਹੋਇਗਾ। ਪਰਹਉ ਲੋਕੋਕੀਕਾਲਿ
ਆਲਨਮਿਤ ਇਸਨਾਨਿਗਾਇਤ੍ਰੀਸਿਧਿ
ਆਤ੍ਰਪਣਕਰੋਹੋ ਅਰਬਰਾਹਮਣੋਕੀ
ਅਰਗਊਕੀ ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀ ਸੇਵਾਕਰੋਹੋ
ਲੋਕੋਕੇ ਸਤਕਰਮਾ ਸਿਖਣੇਕੇ ਨਮਿਤ॥
ਅਰਜੋਹਉ ਸਤਿਕਰਮੋਕਾਤਿਆਗਆ

135

ਲਸਕਰਕੇਕਰਬੈਠੋ।ਤਬਮੁਝਕੋਦੇਖਕਰ
ਸਭੀਲੋਕਸਤਕਰਮੋਕਾਤਿਯਾਗਕਰਬੈ
ਠੇ।ਹੇਅਰਜਨਜਿਨਮਾਰਗਹੋਂਚਲੇਥੇ
ਮੁਝਕੋਦੇਖਕਰਿਮੇਰੇਮਾਰਗਵਿਖੇਸਮਸ
ਤਮਨੁਖਚਲੇਹੈਂ।ਅਰਜੋਤੂਕਹੈਂਕਿਲੋਕ
ਕੇਨੀਮਿਤਿਐਹਕਰਮੋਕਾਂਜੇਸਾਲਿਕਿਉ
ਕਰਤੇਹੋਲੋਕੋਸਾਥਤੁਮਾਰਾਕਿਆਪਰੋਜ
ਨੈਂਹਾ।ਤਿਸਕਾਉਤਰਸੁਣਹੇਅਰਜਨਿ

ਮਾਨੁਖਏਹਨਾਰਾਇਣਕੀਮੂਰਤਹੈਂ।ਜਬ ਚੋ੯
ਏਹਸਤ੍ਰੀਕਰਮਭ੍ਰਿਸਟਹੋਏਇਤਥੈਸੇ
ਅਉਰਪਸੂਜੂਨਹੈਂਤੈਸੇਹੀਮਾਨੁਖਸਤ੍ਰੀਪਸੂ
ਵਤਹੋਇਜਾਹਿਤਬਆਪਣੀਪਰਜਾਕੀ
ਹਾਣਹੋਇ।ਤੇਆਪਣੀਹੀਂਹਾਣਹੋਇਗੀ॥
ਏਹਨਮਿਤਆਪਣੀਪਰਜਾਕੇਕਲਯਾਣ
ਕੇਲੀਏਹੇਸਤਕਰਮਕਰਣਾਹੇ।ਅਰਫੇਰ
ਜਨਮਸੁਕੇਕੋਊਨਹੀ।ਤਿਸਕਾਰਣਤੋਹੇ

ਅਰ ਜਾਨਿ ਜੋ ਕੋਈ ਬਿਬੇਕੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇਆ
ਸੋ ਸਿਧ ਅਵੁ ਸਬਾਂ ਕੋ ਭੀ ਪਰਾਪਤ ਭੁ ਜਾਹੇ
ਤਉ ਭੀ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਲੋਕੋ ਕੀ ਕਲਯਾਣ ਕੇ ਨ
ਮਿਤ ਸਤਕਰਮੋਂ ਕਾ ਤਿਯਾਗ ਨਾ ਕਰੇ। ਅ
ਰ ਅਪਨੀ ਬ੍ਰਧਾ ਸਿਧ ਅਵੁ ਸਬਾਂ ਕੋ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਭੁਈ। ਅਉਰ ਸਿਜਾਰੀ ਲੋਕੋ ਕੋ ਭੁ ਦਾਨ
ਦੇਵੈ ਅਉਰ ਲੋਕੋ ਕੋਂ ਇਉ ਭੀ ਨਾ ਕਹੇਗਾ ਕਿ
ਸਤਕਰਮ ਮਕਰਹੋ ਨੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਸਤਕਰਮੋ ਕੀ।

ਨਿਦਾਨਾ ਕਰੇ ਕਿਉਕਿ ਲੋਕੋ ਤੇ ਸਿਧਅਵ ੧੦
ਸਥਾਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੁਏ ਨਾਹੀ ਅਰ ਸਤ ਕ
ਰਮੋਕਾ ਤਿਯਾਗ ਕਰਦੇਵੇ ਤਬ ਕਰਮ ਭ੍ਰਿ
ਸਟ ਹੋਇ ਜਾਹਿਗਾ॥ ਇਸੀ ਤੇ ਜੋ ਪਰਾਣੀ
ਸਿਧਅਵਸਥਾਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੁਏ ਹੈਂ ਤੇ ਪ੍ਰ
ਜ ਔਰ ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਕੋ ਕੋ ਸਤ ਕਰਮੋ ਤੇ ਭ੍ਰ
ਸਟ ਨਾ ਕਰਾਹਿ॥ ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਹੈ॥
ਸਿਧੋ ਕੋ ਭੀ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਔਰ ਸੂਲ॥ ॥

ਜਿਨ੍ਹ ਪੁਰਸੋ ਕੇ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਇਹ
ਇੰਦਰੀਆ ਮਨ ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤ ਤੇ ਉਤ
ਪਤਭੁਈ ਹੈਂ॥ ਅਰ ਮਾਯਾ ਭੀ ਇਹੀ ਹੈ॥ ਅਹਿ
ਕਾਰ॥ ਜੋ ਅਹਿਕਾਰਿ ਬੁਧੀ ਕਰ ਪੁਰਸ ਮੂ
ਢ ਭੁਯਾ ਹੈ ਮਨੁਖੋ ਕਾ ਪਰਾਤਮਾਂ ਜੋ ਅਹਿਕਾ
ਰਕਾ ਮੋਹ ਮਾਯਾ ਕਹਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਰਮ
ਮੈਨੇ ਕੀਆ ਹੈ॥ ਹੇ ਮਹਾਂਬਾਹੋ ਅਰਜਨ ਇ
ਨਿਗੁਣੋ ਕਰਿ ਅਰ ਕਰਮੋ ਕਰਤ ਤਭੁਅੀ ੭

ਮੁਝ੍ਤੇਸਰਵਣਕਰਿ।ਇਹਦੇਹਇੰਦਰੀਆ ੧੧
ਜੈਸੇਜੈਸੇਇਨਕੇਸੁਭਾਵੈਹੈ।ਤੈਸਾਤੈਸਾਕਾ
ਰਜਇਨਤੇਹੋਤਾਹੈ।ਅਰਆਤਮਾਸਾਖੀਭੂ
ਤੈਹੈਂ।ਅਕਰਤਾਹੈਗੁਣੋਵਿਖੇਵਰਤੇਹੈ।ਸਇ
ਤਨਾਸਮਝਕਰਹੇਅਰਜਨਤੂੰਨਿਆਰਾਕਾ
ਨਿਆਰਾਰਹੁ।ਅਬਅਰਜਨਅਉਰਸੁ
ਣਾ।ਭਾਵਅਭਾਵੀਕਰਮਅਕਰਰਾਘੋਹਰਿਪ੍ਰ
ਕੁਰੀਤੋਂਉਸਨਜੀਤਾਥਿਆਪੇਨਹੀਕਾਰਣ
॥

ਕਹਹਰਿਕੀਤਾ॥ ੧ ॥ਆਤਮਮਾਹੈਸਰਬਤ
ਰਮੈਧਾਰਿਆਟਿਕੌਰੀਆਪਿ॥ਸਭੁਧਾਰਿ
ਅਧਕਾਰੀਹੈਪ੍ਰਭੂਤਿਸਹੀਕੌਤੂੰਜਾਪਿ॥ ੨
ਮਨਰਾਖਹੁਚਰਨਾਰਬਿੰਦ॥ਤਿਆਗਹੁਆਸ
ਰੀਤਾ॥ਹੋਇਆਚਿੰਤਪੇਖਹੁਦਰਸਨਿਰਬਾ
ਣਪਰਭੁਕੀਤਾ॥ ੩ ॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੁਮੈ
ਬਸੈਇਛਾਪਰਹੁਨਕੋਇ॥ਸਚਿੰਤਾਅਮਤਾਤ
ਜਾਗਾਕਰਬੁਧਸਫਲਾਇਉਹੋਇ॥ ੪ ॥